PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 9. jūlijā *

Lieta T-282/06

Sun Chemical Group BV, Vēspa [*Weesp*] (Nīderlande),

Siegwerk Druckfarben AG, Zīgburga [*Siegburg*] (Vācija),

Flint Group Germany GmbH, Štutgarte (Vācija),

ko pārstāv N. Dodo [*N. Dodoo*] un K. H. Eihhorns [*K. H. Eichhorn*], advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv E. Velans [*A. Whelan*], S. Noje [*S. Noë*] un V. Botka [*V. Bottka*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

The Apollo Group, Ņujorka, Ņujorka (ASV),

Hexion Specialty Chemicals, Inc., Kolambusa [*Columbus*], Ohaio (ASV),

ko pārstāv I. M. Sainans [*I. M. Sinan*], *barrister*, un Dž. Aphofs [*J. Uphoff*], *solicitor*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2006. gada 29. maija lēmumu, ar ko koncentrāciju, kurā *Hexion Speciality Chemicals* (*The Apollo Group*) iegūst pilnu kontroli pār sabiedrības *Akzo Nobel* "tintes un sveķu" ["inks and adhesive resins"] uzņēmējdarbību, atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.4071 — *Apollo/Akzo Nobel, IAR*).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2007. gada 27. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Apvienošanās regula") 2. pants cita starpā nosaka:

"2. Koncentrāciju, kas būtiski nekaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par atbilstošu kopējam tirgum.

3. Koncentrāciju, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum."

2 Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkts paredz, ka Komisija pārbauda ziņojumu tūlīt pēc saņemšanas un b) apakšpunktā nosaka:

"Ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija, kaut arī atbilst šīs regulas darbības jomai, neizraisa pamatotas šaubas attiecībā uz tās atbilstību kopējam tirgum, tā nolemj neapstrīdēt paziņojumu un apliecina, ka koncentrācija ir atbilstoša kopējam tirgum.

[..]"

3 Savu analītisko pieeju horizontālo apvienošanos novērtēšanā Komisija ir izklāstījusi Pamatnostādnēs par horizontālo apvienošanos novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004, C 31, 5. lpp., turpmāk tekstā — "Pamatnostādnes").

Prāvas rašanās fakti

A — *Lietas dalībnieki un koncentrācijas puses*

4 *Sun Chemical Group BV* (turpmāk tekstā — "*Sun*") ražo drukāšanas tintes, kas tiek izmantotas iepakošanas, komerciālajā un ražošanas drukāšanā, pigmentu, dispersiju, kā arī drošības un preču zīmju aizsardzības sektoros. Tā ir *Dainippon Ink and*

Chemicals, Inc. netieši pilnībā [100 %] piederoša meitas sabiedrība. *Sun* nodarbina vairāk nekā 12 000 cilvēku un tās apgrozījums pēdējā finanšu gada laikā pārsniedza trīs miljardus EUR. 2005. gadā *Sun* iepirka Eiropā aptuveni [*konfidenciāli*] [1] tonnas kolofonija sveķu.

5 *Siegwerk Druckfarben AG* (turpmāk tekstā — "*Siegwerk*") ir pasaules līmeņa drukāšanas tinšu ražotājs, kas specializējies iepakojumu tintes, gravīras tintes un ofseta tintes ražošanā. Tā ir mātes sabiedrība *Siegwerk* grupas sabiedrībām. *Siegwerk* nodarbina aptuveni 4000 cilvēku un tās apgrozījums pēdējā finanšu gadā bija aptuveni 830 miljoni EUR. Eiropā tā katru gadu iepērk aptuveni [*konfidenciāli*] tonnas kolofonija sveķu no neatkarīgajiem piegādātājiem.

6 *Flint Group Germany GmbH* (turpmāk tekstā — "*Flint*") ir piegādātāja drukāšanas, konvertēšanas un krāsošanas nozarēs. Tā izveidojusies, 2005. gadā apvienojoties *XSYS Print Solutions* un *Flint Ink Corp. Flint* nodarbina aptuveni 7500 cilvēkus un tās apgrozījums pēdējā finanšu gadā bija aptuveni 2,2 miljardi EUR. Eiropā *Flint* katru gadu iepērk aptuveni [*konfidenciāli*] tonnas kolofonija sveķu no neatkarīgajiem piegādātājiem.

7 *Hexion Specialty Chemicals, Inc.* (turpmāk tekstā — "*Hexion*") ražo un pārdod termoiespiešanas un speciālo sveķu diapazonu, konkrētāk, kolofonija sveķus, hidrokarbona sveķus, kolofonija-hidrokarbona hibrīdsveķus, alkīda sveķus, akrila dispersijas, akrila sveķus un citus sveķus, tādus kā amino sveķus, epoksīda sveķus, fenola sveķus un poliestera sveķus. *Hexion* pieder vairāk nekā 90 ražošanas un izplatīšanas vienību, kas atrodas 18 valstīs Ziemeļamerikā un Dienvidamerikā, Eiropā un Āzijas un Klusā Okeāna reģionā, un tā nodarbina aptuveni 7000 cilvēku.

1 — Izlaisti konfidenciāli dati.

8 *The Apollo Group* (turpmāk tekstā — "*Apollo*") pārvalda vairākus investīciju fondus, kuriem ir intereses dažādās darbības jomās globālā līmenī. *Apollo* kontrolē *Hexion*.

9 Sabiedrības *Akzo Nobel* (turpmāk tekstā — "*Akzo*") "tintes un sveķu" uzņēmējdarbība galvenokārt ražo produktus uz sveķu bāzes, it īpaši — uz kolofonija sveķu, hibrīdsveķu un citu sveķu derivatīvu bāzes, lai šos produktus galvenokārt izmantotu kā drukāšanas tintes un līmes. Tai pieder ražošanas vienības Nīderlandē, Portugālē, Ķīnā, Jaunzēlandē, Argentīnā, Kanādā un ASV.

B — *Preču tirgus*

10 Kolofonija sveķi ir dabīgi sveķi, kas tiek iegūti no priedēm. Pastāv trīs šāda veida sveķi: kolofonija koksne, dabīgie kolofonija sveķi un kolofonija taleļļa. Jēlmateriāls tiek uzlabots, izmantojot ķīmisku apstrādi, kas ietver hidroģenāciju, esterifikāciju, polimerizāciju un rektifikāciju. No ķīmiska un tehniska skatupunkta šādi sveķi var tikt klasificēti kā sveķu sārmi, sveķu sāļi, sveķu esteri, sveķi, kas modificēti ar maleīnskābi un fumārskābi. Kolofonija sveķi ir būtiska sastāvdaļa drukāšanas tinšu ražošanā. Drukāšanas tinšu ražotāji ir ļoti atkarīgi no kolofonija sveķu piegādēm un saskaņā ar prasītāju teikto šie ražotāji katru gadu pieliek lielas pūles, lai nodrošinātu piegādes, kas ir nepieciešamas drukāšanas tinšu ražošanai. Pēc prasītāju pašu datiem — tās iepērk 90 % no Eiropā pieejamajiem kolofonija sveķiem, kas ir paredzēti izmantošanai tinšu sektorā. Kolofonija sveķi tiek izmantoti arī, lai ražotu citas preces, tādas kā krāsas, līmes, medikamentus, košļājamās gumijas un ziepes.

C — *Administratīvais process*

11 Paredzētajai koncentrācijai, saskaņā ar kuru *Hexion*, kas pieder *Apollo*, bija jāiegūst kontrole Apvienošanās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē vai nu tieši, vai ar pilnībā piederošu meitas sabiedrību starpniecību, pār visu *Akzo*, nopērkot akcijas un aktīvus, nebija apvienošanās ar Kopienas mērogu Apvienošanās regulas 1. panta 2. punkta vai 1. panta 3. punkta nozīmē. Zinot, ka šo projektu varētu izvērtēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem koncentrāciju kontroles jomā četrās dalībvalstīs, 2006. gada 3. februārī koncentrācijas dalībnieces iesniedza Komisijai lūgumu to izvērtēt saskaņā ar Apvienošanās regulas 4. panta 5. punktu. Tā kā neviena dalībvalsts neizteica iebildumus noteiktajā termiņā, tika uzskatīts, ka koncentrācija ir Kopienas mēroga koncentrācija un Komisija 2006. gada 18. aprīlī saņēma paziņojumu par paredzēto koncentrāciju.

12 2006. gada 25. aprīlī Komisija nosūtīja detalizētas anketas 21 konkurentam (turpmāk tekstā — "konkurentu anketas") un 13 anketas klientiem (turpmāk tekstā — "klientu anketas"), kuri attiecīgi bija klienti un konkurenti sabiedrībām, kas grasījās apvienoties, kolofonija sveķu, hidrokarbona sveķu un hibrīdsveķu tirgos. Atbildes uz anketām bija jāsniedz līdz 2006. gada 2. maijam. Komisija saņēma atbildes no 13 konkurentiem un 10 klientiem.

13 2006. gada 28. aprīlī *Flint* iesniedza savu atbildi uz klientu anketu. Tajā pašā dienā Komisija publicēja paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 102, 9. lpp.), ar kuru tā aicināja trešās personas, vēlākais, līdz 2006. gada 8. maijam iesniegt iespējamos apsvērumus par paredzēto koncentrāciju.

14 2006. gada 4. maijā, saņēmusi termiņa pagarinājumu par divām dienām, *Sun* iesniedza savu atbildi uz klientu anketu. 2006. gada 10. maijā *Sun* sazinājās ar

Komisijas komandu, kuras ziņā bija šī lieta, un atstāja balss pasta ziņojumu, ar kura palīdzību tā vēlējas norunāt tikšanos, lai pārspriestu gan koncentrāciju, gan *Sun* atbildi uz klientu anketu. 2006. gada 11. maijā *Sun* nosūtīja elektroniskā pasta vēstuli Komisijas komandas, kuras ziņā ir lieta, loceklim, norādot, ka tā ir gatava ļoti drīz tikties ar Komisiju, lai pārrunātu lietu.

15 2006. gada 12. maijā *Siegwerk* iesniedza savu atbildi uz klientu anketu. Šajā pašā dienā *Sun* iesniedza informāciju un papildu izskaidrojumus par to, kāpēc tai bija bažas par koncentrāciju. Komisija lūdza ziņojošajai pusei sniegt savus komentārus par problēmām, kuras *Sun* izvirzīja savos apsvērumos.

16 2006. gada 16. maijā ziņojošā puse sniedza savus komentārus ar vēstuli. 2006. gada 17. maijā *Sun* iesniedza divus atsevišķus dokumentus, kuros tā izklāstīja, kādēļ Komisijai ir jāatzīst šī koncentrācija par nesaderīgu ar kopējo tirgu. Iesniegtā informācija attiecās uz nesenajām cenu paaugstināšanām, jaudas ierobežojumiem un grūtībām nomainīt piegādātājus, kuras bija pieredzējuši apvienošanās dalībnieku klienti. Komisija lūdza ziņojošo pusi sniegt savus apsvērumus par pēdējiem *Sun* komentāriem.

17 2006. gada 18. un 19. maijā ziņojošā puse iesniedza savus apsvērumus ar trīs elektroniskā pasta vēstuļu starpniecību.

D — *Apstrīdētais lēmums*

18 2006. gada 29. maijā Komisija saskaņā ar Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu pieņēma lēmumu Lietā COMP/M.4071 — *Apollo/Akzo Nobel IAR*,

atzīstot paziņoto koncentrāciju par saderīgu ar kopējo tirgu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums").

19 Apstrīdētajā lēmumā Komisija iesākumā 10.–45. apsvērumā izvērtēja attiecīgo produktu tirgus un to ģeogrāfisko tirgu, pēc tam 51.–80. apsvērumā analizēja koncentrācijas ietekmi uz konkurenci šajos tirgos.

20 Saistībā ar konkrēto preču tirgiem Komisija Apstrīdētā lēmuma 8.–24. apsvērumā identificēja apvienošanās dalībnieku darbību pārklāšanos kolofonija sveķu, hidrokarbona sveķu, alkīda sveķu un akrila dispersiju ražošanas jomā. Komisija norādīja, ka šī pārklāšanās bija vērojama tikai saistībā ar sveķiem, kas tiek izmantoti tinšu ražošanā. Precīzi nenosakot konkrētās preces tirgu tāpēc, ka tā uzskatīja, ka šis darījums nerada nekādas problēmas konkurencei neatkarīgi no izmantotās definīcijas, Komisija izvērtēja katru sveķu veidu, kas tiek izmantots drukāšanas tinšu sektorā, un nonāca pie secinājuma, ka kolofonija sveķi, kas paredzēti izmantošanai drukāšanas tinšu sektorā, pieder pie vienas un tās pašas preces tirgus.

21 Saistībā ar konkrēto ģeogrāfisko tirgu Komisija Apstrīdētā lēmuma 35.–38. apsvērumā uzskatīja, ka tas aptvēra vismaz Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) un ka tas varētu būt globāls. Tā nenoteica precīzu definīciju, uzskatot, ka galīgais vērtējums nemainītos neatkarīgi no tā, vai tirgus tiktu definēts kā vismaz EEZ mēroga vai globāla mēroga.

22 Saistībā ar koncentrācijas iespaidu uz kolofonija sveķu, kas paredzēti izmantošanai drukāšanas tinšu sektorā, EEZ tirgu Apstrīdētā lēmuma 51. un 53. apsvērumā

Komisija novērtēja apvienošanās dalībnieku un to konkurentu tirgus daļas šajā tirgū 2005. gadā šādi: *Hexion* — [10–20] %, *Akzo Nobel IAR* [20–30] % (kopā [30–50] %), *Arizona* [10–20] %, *Cray Valley* [10–20] %, *Respol* [0—10] %, *DRT* [0—10] %, *Euro-Yser* [0—10] %, *Kraemer* [<5] %, *Westvaco* [<5] %, citi [0—10] %. Komisija uzskatīja, ka kolofonija sveķu pasaules tirgus līmenī apvienošanās dalībnieku apvienotās tirgus daļas būtu [20–30] %, ņemot vērā būtisku skaitu jaunu tirgus dalībnieku.

23 Saistībā ar pret konkurenci vērstām sekām šajā tirgū Komisija Apstrīdētā lēmuma 59. apsvērumā sāka izklāstīt, ka 11 no 13 apvienošanās dalībnieku konkurentiem uzskatīja, ka šim darījumam nebūs šādu seku, bet aptuveni puse klientu, kas piedalījās tirgus izpētē, uzskatīja, ka tirgus dalībnieku skaita samazināšanās un apvienošanās rezultātā radušās vienības relatīvi lielā tirgus daļa var novest pie cenu paaugstināšanās un produktu attīstīšanas samazināšanās.

24 Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā ir uzsvērts, ka tirgus izpēte apstiprināja — lielākajai daļai klientu to vajadzībām bija nepieciešami noteiktu kategoriju kolofonija sveķi, dažos gadījumos sveķi tika speciāli pagatavoti klientam un šis process varēja ilgt vairākus mēnešus. Pēc Komisijas domām, tas norādīja, ka attiecīgajā tirgū pārdotās preces nebija vienveidīgas un ka šajā tirgū, kuru raksturoja simetrijas neesamība tirgus daļu sadalījumā, bija vairāki ražotāji. 60. apsvērumā ir arī norādītas bažas, ko pauda aptuveni 30 % ražotāju, par citu ražotāju, kas atrodas ārpus EEZ, piemēram, *Arezā* [*Arez*] (Ķīna), pieaugošo ietekmi. Tādēļ Komisija uzskatīja, ka principā ir maz ticams, ka no šī darījuma izrietēs koordinēta pret konkurenci vērsta rīcība. Tomēr, ņemot vērā to, ka apvienosies divi nozīmīgi tirgus dalībnieki, darījums varētu izraisīt pret konkurenci vērstas sekas šajā tirgū, kas izrietētu no apvienošanās uzņēmumu vienpusējas rīcības.

25 Apstrīdētā lēmuma 62.–65. apsvērumā Komisija iesākumā izvērtēja ražošanas jaudas un atzīmēja, ka saskaņā ar tirgus izpēti tirgū nebija jaudas ierobežojumu. Apstrīdētā lēmuma 64. apsvērumā ir norādīts, ka, ņemot vērā to, ka kolofonija sveķu, kas paredzēti izmantošanai tinšu sektorā, ražošanas apjoms EEZ tirgū ir aptuveni 144 000 tonnu; uz ražotājiem, kas piedalījās tirgus izpētē (*Arizona*, *Cray Valley*, *Respol*, *Kraemer*, *Megara*, *Union Resinera* un *Eastman*), ir attiecināmas 28 200 tonnas ražošanas jaudas, kas ir 19,5 % no visas produkcijas tirgū. Saskaņā ar Apstrīdēto lēmumu, ja pušu aplēses attiecībā uz citu ražotāju (ieskaitot *DRT* un *Euro-Yser*) būtu pareizas, tad pieejamā ražošanas jauda būtu 41 % no visas produkcijas tirgū. 65. apsvērumā ir norādīts, ka tirgus izpēte apstiprināja, ka tirgū pastāv jaudas rezerves, ko atzina lielākā daļa klientu.

26 66. un 67. apsvērumā ir apskatītas viena klienta bažas saistībā ar kolofonija sveķu cenu paaugstināšanos no *Akzo* un *Hexion* puses un par piegādes problēmām laikā no septembra līdz decembrim, kad sezonas pieprasījums pēc kolofonija sveķiem ir pats augstākais, novedot pie piedāvājuma ierobežojumiem šajos mēnešos. Šajā sakarā 67. apsvērumā ir norādīts, ka pierādījumi, kurus iesniedza apvienošanās dalībnieki, norāda, ka ziņotās piegādes problēmas neradās no pret konkurenci vērstas situācijas attiecīgajā tirgū. Pirmkārt, šīs problēmas radās drīzāk no izejmateriālu, kas ir galvenie elementi kolofonija sveķu ražošanā, cenu paaugstināšanās, piemēram, jēlnafta, dabīgie kolofonija sveķi un taleļļa, kuru cenas ir būtiski palielinājušās pēdējo gadu laikā, proti, kolofonija sveķu cena paaugstinājās no 500 ASV dolāru (USD) par tonnu 2004. gada 1. janvārī līdz aptuveni USD 1250 par tonnu Apstrīdētā lēmuma datumā. Otrkārt, ir atzīmēts, ka pieejamā informācija par iepriekš minētajām piegādes problēmām šķietami norāda, ka tās bija sakarā ar noteikta piegādātāja tehniskajām problēmām vai rūpnīcu darbības apturēšanu sakarā ar paredzētajiem remonta darbiem un

nevis sakarā ar vispārēju jaudas trūkumu visā tirgū attiecīgā perioda laikā. Turklāt ir redzams, ka attiecīgais klients ir varējis atrast alternatīvus piegāžu avotus, kas mīkstināja pēkšņā deficīta ietekmi.

27 Apstrīdētā lēmuma 68. apsvērumā ir apstiprināts, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, šķiet iespējams, ka ikvienam apvienošanās rezultātā radušās vienības mēģinājumam vienpusēji paaugstināt cenas, varētu stāties pretī nozīmīgi konkurenti pašreizējā tirgū, tādi kā *Arizona*, *Cray Valley*, *Respol* un citi mazāki ražotāji, kuriem ir gan jaudas rezerve, gan tehniskās zināšanas, lai vērstos pret jebkādu pret konkurenci vērstu rīcību.

28 Apstrīdētā lēmuma 69.–71. apsvērumā Komisija izvērtē iespējamo pirkšanas pretspēku, ko tinšu ražotāji ir vērsuši pret sveķu ražotājiem. 69. apsvērumā ir norādīts, ka apvienošanās dalībnieki izklāstīja, ka viņu klientu ir spējīgi ietekmēt to cenas un ka daži, kuriem pašiem ir kolofonija sveķu ražotnes, veiksmīgi disciplinē to piegādātājus. Saistībā ar savām kolofonija sveķu ražotnēm, kas ir dažiem tinšu ražotājiem, 69. apsvērumā ir norādīts, ka puses uzskata, ka ir trīs nozīmīgi klienti, kuriem ir savas kolofonija sveķu ražotnes: *Flint* un *Siegwerk*, kuru novērtētā ražošanas jauda ir, attiecīgi, 25 000 un 12 000 tonnas, un *Huber*, kura nesen nopirka *Micro Inks* un paziņoja saviem piegādātājiem, ka tā sāks iepirkt no savas meitas sabiedrības. Pēc tam 70. apsvērumā ir norādīts, ka izpēte ir parādījusi to, ka visumā kolofonija sveķu ražotāju koncentrē savas produkcijas pārdošanu uz diviem trīs lielajiem ražotājiem un pieci lielākie tinšu ražotāji iepērk aptuveni [80–90] % no *Hexion* pārdotajiem kolofonija sveķiem, hibrīdsveķiem un hidrokarbona sveķiem, kas paredzēti izmantošanai tinšu sektorā, un [90–100] % no *Akzo* šāda paša veida pārdotajiem sveķiem. Turklāt uz diviem lielākajiem klientiem ir attiecināmi [50–60] % un [70–80] % no iepriekš minēto uzņēmumu pārdotajiem kolofonija sveķiem, hibrīdsveķiem un hidrokarbona sveķiem, kas paredzēti izmantošanai tinšu sektorā. Tādējādi Komisija 71. apsvērumā

uzskata, ka pušu lielā atkarība no dažiem lielajiem klientiem un iespēja, ka citi ražotāji varētu apkalpot šos klientus, ir būtisks faktors, kas iestājas pret iespējamo pret konkurenci vērsto vienpusējo rīcību.

29 Apstrīdētā lēmuma 72. apsvērumā ir secināts, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, paredzētā apvienošanās nerada konkurences problēmas attiecībā uz kolofonija sveķiem, kas paredzēti izmantošanai drukāšanas tinšu sektorā.

Process

30 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 9. oktobrī, prasītājas cēla šo prasību.

31 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts tajā pašā dienā, prasītājas iesniedza arī pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 76.a pantu.

32 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 31. oktobrī, *Apollo* un *Hexion* iesniedza pieteikumus par iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

33 Tajā pašā dienā Komisija iesniedza savus apsvērumus par pieteikumu par paātrinātu lietas izskatīšanu, tajos norādot, ka, lai izmantotu savas tiesības uz aizstāvību, tai būs jāpamatojas uz konfidenciālu informāciju un dokumentiem, ko iesnieguši apvienošanās dalībnieki un trešās personas.

34 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā tajā pašā dienā, Komisija iesniedza pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu noteikšanu saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 64. panta 4. punktu.

35 Saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem prasītājas, Komisija un personas, kas iestājušās lietā, 2006. gada 8. novembrī piedalījās neformālā sanāksmē ar trīs tiesnešiem no Pirmās instances tiesas otrās palātas, kurai tika nodota lieta, lai tā novērtētu iespēju apmierināt pieteikumu izskatīt lietu paātrinātā procesā. Šajā sanāksmē prasītājas paziņoja, ka, ņemot vērā paātrinātā procesa ierobežojumus, tām nav nolūka apstrīdēt tirgus definīciju, kas sniegta Apstrīdētajā lēmumā.

36 2006. gada 14. novembrī Pirmās instances tiesas otrā palāta nolēma apmierināt pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā.

37 2006. gada 16. novembrī Pirmās instances tiesas otrā palāta veica procesa organizatoriskos pasākumus saistībā ar konfidenciālas informācijas un dokumentu kā pierādījumu iesniegšanu šajā lietā.

38 Ar Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 17. novembra rīkojumu pēc tam, kad bija uzklausīti galvenie lietas dalībnieki, *Apollo* un *Hexion* tika atļauts iestāties lietā Komisijas atbalstam un iesniegt iestāšanās rakstu, ko tās izdarīja 2006. gada 8. decembrī.

39 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa [otrā palāta] nolēma uzsākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu veikšanas nolūkā rakstveidā uzdeva lietas dalībniekiem jautājumus, aicinot tos sniegt atbildes tiesas sēdē.

40 Pirmās instances tiesa 2007. gada 27. februāra sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un atbildes uz Pirmās instances tiesas rakstveida un mutvārdu jautājumiem.

41 Tiesas sēdē Komisija izdalīja Pirmās instances tiesas locekļiem un lietas dalībniekiem jauna dokumenta nekonfidenciālo versiju. Pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas lēmums par šī dokumenta kā pierādījuma pieņemamību netika pieņemts. Pirmās instances tiesa nolēma to nepievienot lietas materiāliem.

Lietas dalībnieku prasījumi

42 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

43 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— pasludināt prasību par nepieņemamu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz *Siegwerk* un *Flint*;

— atlikušajā daļā prasību noraidīt;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

44 Personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājām segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies personām, kas iestājušās lietā.

Juridiskais pamatojums

A — *Par prasības pieņemamību*

1. *Lietas dalībnieku argumenti*

45 Komisija apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums *Siegwerk* un *Flint* neskar individuāli. Tas, vai trešā persona ir individuāli skarta ar lēmumu, ar kuru koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu, ir atkarīgs, pirmkārt, no tās aktīvas piedalīšanās administratīvajā procesā un, otrkārt, no šī lēmuma ietekmes uz tās tirgus pozīciju. Vienkārša piedalīšanās administratīvajā procesā pati par sevi nav pietiekama, jo apvienošanās

kontrole pieprasa pastāvīgu kontaktu ar vairākiem uzņēmumiem. Tikai aktīva piedalīšanās administratīvajā procesā ir apstāklis, kas tiek parasti ņemts vērā, lai saistībā ar citiem specifiskiem apstākļiem noteiktu prasības pieņemamību, it īpaši kad šādai piedalīšanās bija ietekme uz procesa norisi un uz Apstrīdētā lēmuma saturu.

46 Tomēr šajā lietā *Flint* un *Siegwerk* piedalīšanās administratīvajā procesā aprobežojās tikai ar atbildes iesniegšanu uz Komisijas sagatavoto klientu anketu un to atbildes ir īsas un vispārīgas. To ierobežotā piedalīšanās nekādā identificējamā veidā neietekmēja procesa norisi un vai Apstrīdētā lēmuma saturu. Tādējādi to piedalīšanos administratīvajā procesā nevar uzskatīt par aktīvu piedalīšanos. Prasības pieteikums detalizēti nenorāda nekādus citus apstākļus, kas šos divus uzņēmumus nošķirtu no citiem apvienošanās dalībnieku klientiem. Šī koncentrācija ietekmē *Siegwerk* un *Flint* tirgus pozīciju tādā pašā mērā kā tā ietekmē ikviena cita kolofonija sveķu pircēja tirgus pozīciju.

47 Komisija uzskata, ka šajā lietā nav nekāda pamata atļaut *Siegwerk* un *Flint* piedalīties lietā šīs prasībās ietvaros, kuru tās nekad nebūtu varējušas celt pašas. Prasība lielā mērā balstās uz *Siegwerk* apgalvojumiem, ko tā sniedza, atbildot uz Komisijas sagatavoto klientu anketu, saistībā ar izejmateriālu pieejamību un ne *Sun*, ne *Flint* neizvirzīja pieejamības jautājumu administratīvā procesa laikā. Šīs pretrunas prasītāju attiecīgajās atbildēs ir vēl viens iemesls, lai atsevišķi izvērtētu katras sabiedrības tiesības celt prasību.

48 Prasītājas uzskata, ka Apstrīdētais lēmums tās ir skāris tieši un individuāli, jo tas ietekmēs to komercdarbību un it īpaši apstākļus saistībā ar piegādi, jo kolofonija sveķi ir būtisks elements to produktu ražošanā, no kura ir atkarīga būtiska daļa produkta gala cenas. Turklāt pirms apvienošanās prasītājas bija lielākie *Hexion* un *Akzo* klienti

un prasītājas ir lielākie kolofonija sveķu pircēji tinšu nozarē, uz kurām ir attiecināmi 90 % no EEZ tirgū nopirktajiem kolofonija sveķiem. Prasītājas arī uzskata, ka katra no tām aktīvi piedalījās administratīvajā procesā.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

49 Vispirms ir jānorāda, ka Komisija neapstrīd *Sun* tiesības celt prasību. Tā kā *Sun* aktīvi piedalījās administratīvajā procesā, tās prasības pieņemamība netiek apšaubīta.

50 Saskaņā ar judikatūru, kas tagad ir pastāvīga, tā kā runa ir par vienu vienīgu prasību, nav nepieciešams izvērtēt, vai citiem prasītājiem ir tiesības celt prasību (Tiesas 1993. gada 24. marta spriedums lietā C-313/90 *CIRFS* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1125. lpp., 31. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 8. jūlija spriedums lietā T-374/00 *Verband der freien Rohrwerke* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2275. lpp., 57. punkts; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas 1995. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās no T-447/93 līdz T-449/93 *AITEC* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1971. lpp., 82. punkts).

51 Neviens no Komisijas iesniegtajiem pierādījumiem nepamato, kādēļ Pirmās instances tiesai būtu jāatkāpjas no šīs judikatūras. Pirmās instances tiesa dažās lietās patiešām ir diferencējusi dažādus prasītājus saistībā ar prasības pieņemamības jautājumu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedums lietā T-131/99 *Shaw* un *Falla*/Komisija, *Recueil*, II-2023. lpp., 12. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 10. marta rīkojums apvienotajās lietās T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, no T-245/00 līdz T-248/00, T-250/00, T-252/00, no T-256/00 līdz T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, no T-274/00 līdz T-276/00, T-281/00, T-287/00 un T-296/00

Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia u.c./Komisija, Krājums, II-787. lpp., 38. un 45. punkts). Tomēr šī diferenciācija šajās lietās, tāpat kā iepriekšējā punktā minētās judikatūras lietās, bija balstīta uz procesuālās ekonomijas apsvērumiem.

52 Pārbaude, ko Komisija lūdz veikt šajā lietā, nesaskanētu ar šiem apsvērumiem, jo, pat ja no atsevišķas *Flint* un *Siegwerk* prasības pieņemamības izvērtēšanas izrietētu, kas nevienai no tām nav tiesību celt prasību, Pirmās instances tiesai tomēr ir jāizvērtē prasība kopumā. Šādā gadījumā *Flint* un *Siegwerk* apgalvojumi netiktu izslēgti no Pirmās instances tiesas vērtējuma. Tā kā šie apgalvojumi Komisijai tika iesniegti administratīvā procesa laikā, tie katrā gadījumā ir jāņem vērā šajā procesā un Pirmās instances tiesas vērtējumam ir jāaptver visi pamati un argumenti, kas izvirzīti šīs prasības ietvaros.

53 Tādēļ nav atsevišķi jāizvērtē *Flint* un *Siegwerk* prasības pieņemamība saistībā ar procesuālās ekonomijas apsvērumiem.

B — *Par prasības būtību*

54 Savu prasību pamatojot, prasītājas izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes un ar otro pamatu tiek apgalvots, ka tā ir pieļāvusi faktu kļūdas un kļūdas vērtējumā. Saistībā ar otro pamatu prasītājas pēc būtības arī apgalvo, ka nav sniegts pienācīgs pamatojums.

1. *Ievada apsvērumi*

55 Ir jāatgādina, ka Komisijai ir saistoši paziņojumi, ko tā izdod koncentrāciju kontroles jomā, ciktāl tie nepārkāpj Līguma noteikumus un Apvienošanās regulu (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. aprīļa spriedumi lietā T-114/02 *BaByliss*/Komisija, *Recueil*, II-1279. lpp., 143. punkts, un lietā T-119/02 *Royal Philips Electronics*/Komisija, *Recueil*, II-1433. lpp., 242. punkts).

56 No Pamatnostādņu 5. punkta izriet, ka tajās aprakstīta analītiskā pieeja, kuru Komisija paredzējusi ievērot, vērtējot horizontālās apvienošanās, un kuru tā piemēro attiecībā uz konkrētajiem faktiem un apstākļiem katrā lietā. 13. punktā ir precizēts, ka runa nav par pārbaudāmo jautājumu sarakstu, kas ir mehāniski jāpiemēro katrā lietā, bet gan par konkurējošu analīzi katrā lietā, kas balstīta uz visaptverošu apvienošanās paredzamās ietekmes vērtējumu, ņemot vērā būtiskos faktorus un apstākļus. Atbilstoši šim pašam punktam "ne visi elementi vienmēr būs atbilstoši jebkuras horizontālās apvienošanās gadījumā [..] un var nebūt nepieciešams izvērtēt visus lietas apstākļus vienlīdz detalizēti".

57 No tā izriet, ka Pamatnostādnes neuzliek pienākumu katrā lietā izvērtēt visus faktorus, kas ir minēti Pamatnostādnēs, jo Komisijai ir rīcības brīvība ņemt vai neņemt vērā noteiktus faktorus (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 *JFE Engineering* u.c./Komisija, Krājums, II-2501. lpp., 553. punkts).

58 Turklāt no pienākuma norādīt pamatojumu nevar secināt, ka Komisijai ir pienākums sniegt iemeslus tās vērtējumam saistībā ar juridiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, kas ir saistīti ar paziņoto koncentrāciju un/vai tika izvirzīta administratīvā procesa laikā. Pienākumam sniegt pamatojumu ir jāpieskaņojas attiecīgajam tiesību aktam un tas ir atkarīgs no katras lietas apstākļiem, it īpaši no attiecīgā tiesību akta satura,

norādītā pamatojuma veidu un adresātu vai citu personu, ko akts skar tieši un individuāli, iespējamo ieinteresētību saņemt paskaidrojumus. Kaut gan pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj tās iestādes argumentācija, kas pieņēma attiecīgo tiesību aktu, lai attiecīgās personas varētu pārliecināties par attiecīgā tiesību akta pamatojumu un kompetentā tiesa veikt pārbaudi, Komisija nav pārkāpusi pienākumu sniegt pamatojumu, ja tā savā lēmumā neiekļauj precīzu pamatojumu saistībā ar vairāku koncentrācijas aspektu novērtējumu, kam attiecībā uz šīs koncentrācijas novērtēšanu acīmredzami vai nu nav nozīmes vai vienkārši ir otršķirīga nozīme (iepriekš 50. punktā minētais spriedums lietā *Verband der freien Rohrwerke* u.c./Komisija, 184.–186. punkts).

59 Ir jānorāda, ka uz Kopienu iestāžu aktiem attiecas spēkā esamības prezumpcija (Tiesas 1994. gada 15. jūnija spriedums lietā C-137/92 P Komisija/*BASF* u.c., *Recueil*, I-2555. lpp., 48. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. septembra spriedums lietā T-310/00 *MCI*/Komisija, Krājums, II-3253. lpp., 55. punkts) un ka apstrīdētā individuālā tiesību akta tiesiskā spēkā esamība ir jānovērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos elementus, kas pastāvēja akta pieņemšanas brīdī. Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir izskatāms, ņemot vērā faktiskos elementus, kas pastāvēja tā pieņemšanas brīdī, un nevis tos faktiskos elementus, kas radušies pēc tā pieņemšanas (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. jūlija spriedumu lietā T-177/04 *easyJet*/Komisija, Krājums, II-1931. lpp., 203. un 204. punkts).

60 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu tiesai, pārbaudot ekonomiski sarežģītu novērtējumu, ko Komisija veikusi savas Apvienošanās regulā paredzētās rīcības brīvības ietvaros, ir jāaprobežojas ar noteikumu attiecībā uz procedūru un pamatojuma sniegšanu ievērošanu, faktu materiālās precizitātes, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas pārbaudi (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā T-342/00 *Petrolessence* un *SG2R*/Komisija, *Recueil*, II-1161. lpp., 101. punkts, kā arī 2005. gada 21. septembra spriedumu lietā T-87/05 *EDP*/Komisija, Krājums, II-3745. lpp., 151. punkts, un iepriekš 59. punktā minēto spriedumu lietā *easyJet*/Komisija, 44. punkts). Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Kopienu tiesai ir ne vien jāpārbauda izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte,

uzticamība un konsekvence, bet arī jāpārbauda, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un to, vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (Tiesas 2005. gada 15. februāra spriedums lietā C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval*, Krājums, I-987. lpp., 39. punkts).

61 No iepriekš minētā izriet, ka Pirmās instances tiesas veiktā Apstrīdētā lēmuma pārbaude neaprobežojas tikai ar izvērtējumu, vai Komisija ņēmusi vērā visus Pamatnostādnēs minētos elementus kā nozīmīgus, vērtējot koncentrācijas ietekmi uz konkurenci. Pirmās instances tiesai pārbaudes ietvaros arī ir jāizvērtē tas, vai Komisijas pieļautās kļūdas var likt apšaubīt tās secinājumu, ka šī koncentrācija nerada būtiskas šaubas par tās saderību ar kopējo tirgu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-210/01 *General Electric*/Komisija, Krājums, II-5575. lpp., 42.–44. un 48. punkts).

2. *Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes*

62 Pirmais pamats ir sadalīts trīs daļās, kas attiecīgi attiecas uz tirgus daļām un koncentrāciju līmeņiem, uz apvienošanās nekoordinēto ietekmi un uz apvienošanās koordinēto ietekmi. Šī pamata otrā un trešā daļa ir jāizvērtē pirms pirmās daļas.

a) Par otro daļu, ar kuru tiek apgalvots tas, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās nekoordinēto ietekmi

63 Pirmā pamata otrās daļas kontekstā saistībā ar attiecīgās apvienošanās nekoordinēto ietekmi prasītājas izvirza piecus iebildumus, kas attiecas, pirmkārt, uz apvienošanās

dalībnieku kā ciešu konkurentu klasificēšanu, otrkārt, uz alternatīvo piegādātāju, kurus identificējusi Komisija, uzticamību, treškārt, uz apvienošanās dalībnieku klientu iespējām mainīt piegādātāju, ceturtkārt, uz pieejamajām jaudām tirgū, un, piektkārt, uz apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju ierobežot konkurentu attīstību.

64 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Komisijas argumentācijas būtiskie elementi Apstrīdētajā lēmumā attiecas uz nekoordinēto ietekmi. Komisija balstīja savu secinājumu, ka paziņotais darījums nerada konkurences problēmas, uz četriem kritērijiem. Pirmkārt, Komisija konstatēja, ka konkurentiem *Arizona*, *Cray Valley*, *Respol* un citiem mazākiem ražotājiem ir jaudas rezerves. Otrkārt, tā uzskatīja, ka cenu paaugstināšanās un piegādes problēmas visaktīvākajā periodā, uz ko norādīja klients, saskaņā ar iesniegtajiem pierādījumiem radās no izejmateriālu cenu paaugstināšanās un no viena ražotāja pagaidu tehniskajām problēmām. Treškārt, Komisija uzskatīja, ka *Arizona*, *Cray Valley*, *Respol* un citiem mazākiem ražotājiem bija jaudas rezerve un zināšanas, lai pretdarbotos apvienošanās rezultātā radušās jaunās vienības pret konkurenci vērstajai rīcībai. Ceturtkārt, Komisija norādīja, ka apvienošanās rezultātā radušās vienības klienti varēja izmantot pirkšanas pretspēku, ņemot vērā to lielumu, pašiem piederošās noteiktu kolofonija sveķu ražotnes (ieskaitot *Flint* un *Siegwerk*), citu uzņēmumu vertikālo integrāciju kolofonija sveķu ražošanā (*Huber*) un kolofonija sveķu ražotāju atkarību no savas produkcijas pārdošanas diviem vai trīs lielajiem klientiem.

Par pirmo iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās dalībnieku konkurences attiecību ciešumu

— Lietas dalībnieku argumenti

65 Prasītājas apgalvo, ka Komisijai bija jāizvērtē, vai apvienošanās dalībnieki bija cieši konkurenti, vai tām ir bijušas konkurences cīņas un vai šī apvienošanās likvidētu

nozīmīgu konkurences dzinuli. Prasītājas norāda, ka tās atbildēja uz klientu anketu, pirmkārt, norādot, ka *Hexion* un *Akzo* bija to galvenie piegādātāji. Otrkārt, tās apgalvo, ka šie divi uzņēmumi bija neaizvietojami pirmās un otrās izvēles piegādātāji lielajiem tinšu ražotājiem, jo tie bija spējīgāki piegādāt lielākus daudzumus nekā to konkurenti. Treškārt, tās apgalvoja, ka saistībā ar noteiktas šķiras kolofonija sveķiem, kas tiek izmantoti drukāšanas tintēs, apvienošanās dalībniekiem bija ļoti konfidenciāla zinātība [*know-how*] un tie bija vienīgie, kam bija piekļuve izejmateriāliem un klientiem, kas ir nepieciešami, lai tos saražotu.

66 Prasītājas norāda, ka Komisija neņēma vērā to komentārus un neizvērtēja, vai apvienošanās dalībnieki bija cieši konkurenti Pamatnostādņu nozīmē un vai konkurences samazināšanās pēc apvienošanās novedīs pie cenu paaugstināšanās, kaut gan apvienošanās dalībnieku darbības jomas pārklājās. Prasītājas atzīmē — jo lielāks ir produktu aizvietošanas līmenis starp uzņēmumiem, kas apvienojas, ieskaitot tehniskās prasmes un to rūpnīcu attiecīgās ražošanas jaudas, jo ticamāk, ka tās pēc apvienošanās paaugstinās cenas. Ņemot vērā to lielumu un pieejamās ražošanas jaudas, *Hexion* un *Akzo* apvienošana ir padarījusi apvienošanās rezultātā radīto uzņēmumu par neaizvietojamu partneri prasītājām, kas tam ļauj tirgū rīkoties pilnīgi neatkarīgi no citiem tirgus dalībniekiem, tostarp klientiem.

67 Komisija atbild, ka apvienošanās dalībnieku kā nozīmīgu piegādātāju kvalificēšana nepierāda, kā tās bija cieši konkurenti Pamatnostādņu nozīmē. Vismaz trīs citus piegādātājus prasītājas, citi klienti un konkurenti arī klasificēja kā nozīmīgus piegādātājus (nenorādot nekādu secību). Tā kā *Arizona* un *Cray Valley* pieder [*konfidenciāli*] % no tirgus un septiņi no astoņiem ražotājiem ir norādījuši, ka tie var bez grūtībām saražot visu kolofonija sveķu diapazonu, prasītājas nav pietiekami pamatojušas argumentu, ka apvienošanās rezultātā radušās vienības konkurenti nevarētu

investēt potenciāli izdevīgu jaunu kolofonija sveķu tipu izstrādē. Prasītājas arī nav iesniegušas pierādījumus par to produktu diapazonu tuvumu vai konkurences stratēģiju tuvumu.

68 Personas, kas iestājušās lietā, iebilst, ka Komisijas konstatējums Apstrīdētā lēmuma 68. apsvērumā par to, ka citi ražotāji varētu iestāties pret jebkādu apvienošanās rezultātā radušās vienības mēģinājumu vienpusēji paaugstināt cenas, obligāti ietver to, ka apvienošanās dalībnieku produkti nav būtiskā ziņā tuvāki aizvietotāji viens otram kā tādi paši konkurentu produkti.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

69 Vispirms ir jānorāda, ka Apstrīdētajā lēmumā netika tieši izvērtēts tas, vai apvienošanās dalībnieki bija cieši konkurenti. Šajā sakarā saskaņā ar Pamatnostādņu 28. punktu šādu tuvumu novērtē saistībā ar pušu produktu aizstājamības līmeni. Šajā pašā punktā ir izskaidrots, ka norādes par aizstājamības līmeni var citu starpā izrietēt no fakta, ka nozīmīgs skaits klientu uzskata apvienošanās dalībniekus par pirmās vai otrās izvēles piegādātāju, ka cīņa starp pusēm ir bijis svarīgs konkurences avots un ka to konkurenti ražo produktu aizvietotājus, kas nav tuvi apvienošanās dalībnieku produktiem.

70 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisija neievēroja Pamatnostādnes, neizvērtējot, vai puses bija cieši konkurenti.

71 Saistībā ar, pirmkārt, prasītāju argumentu, ka tās bija informējušas Komisiju, ka apvienošanās dalībnieki bija to galvenie piegādātāji, no lietas materiāliem izriet, ka prasītājas aprakstīja *Arizona*, *Cray Valley* un *Respol* kā to galvenos piegādātājus un ka citi klienti pievienoja šim sarakstam *Arez*, *Westvaco*, *Resinall* un *DRT* (atbildes uz 35. un 36. jautājumu klientu anketā). Turklāt no prasītājām tikai *Siegwerk* tieši norādīja, ka apvienošanās dalībnieki ir tās pirmās izvēles piegādātāji, bet *Flint* un *Sun* nenorādīja nekādu savu galveno piegādātāju klasifikāciju. No citiem klientiem tikai divi aprakstīja apvienošanās dalībniekus kā to pirmās izvēles un otrās izvēles piegādātājus (*Ciba Specialty Chemicals* min *Hexion* un *Akzo*, *Van Son* norāda uz *Hexion*), bet neviena no tām nenorādīja, ka tas bija kolofonija sveķu sakarā. Pārējie klienti nenorādīja nekādu klasifikāciju. Turklāt *Huber* norāda, ka *Hexion* zaudēja tirgus daļu, *Van Son* norāda, ka *Akzo* zaudēja tirgus daļu, un *Epple Druckfarben* norāda, ka abi apvienošanās dalībnieki zaudēja tirgus daļas.

72 Ņemot vērā visas šīs atbildes, ir jāsecina, ka prasītāju un citu klientu apgalvojumi, ka apvienošanās dalībnieki bija to galvenie piegādātāji pirms apvienošanās, neparāda, ka nozīmīgs skaits klientu uzskatītu apvienošanās dalībniekus par to pirmās vai otrās izvēles piegādātājiem Pamatnostādņu 28. punkta nozīmē (skat. šī sprieduma 69. punktu). Tādējādi, pretēji prasītāju apgalvotajam, šie apgalvojumi nepamato argumentu, ka apvienošanās dalībnieki ir cieši konkurenti Pamatnostādņu nozīmē.

73 Otrkārt, saistībā ar argumentu, ka apvienošanās dalībnieki ir neaizvietojami piegādātāji lielajiem tinšu ražotājiem, jo tās ir spējīgākas par saviem konkurentiem piegādāt lielākus nepieciešamos apjomus, ir jāatgādina, ka *Flint* un *Sun* savās atbildēs uz klientu anketas 40., 45. (*Flint*) un 42. (*Sun*) jautājumu norādīja uz kolofonija sveķu apjomiem, ko šie ražotāji var piegādāt. No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka apvienošanās dalībnieku trīs konkurenti norāda, ka apjomi ir lieli sakarā

ar ierobežoto klientu skaitu, kuriem ir lielas globālās vajadzības un kas iepērk 90 % no drukāšanas tinšu sveķiem (*Neville*, *Cray Valley* un *Respol* atbildes uz konkurentu anketas 40. jautājumu).

74 Tomēr no administratīvās lietas materiāliem tāpat izriet, ka prasītājas arī saņem piegādes no mazākiem ražotājiem — tādiem kā *Megara* un *Kraemer* (*Megara* un *Kraemer* atbildes uz konkurentu anketas 48. jautājumu). Šis fakts norāda, ka vismaz saistībā ar noteiktu kategoriju kolofonija sveķu, apvienošanās dalībnieku mazākie konkurenti var apmierināt prasītāju vajadzības. Šajā sakarā no Apstrīdētā lēmuma izriet, ka mazākajiem konkurentiem kopā ir tirgus daļa, kas nav nenozīmīga (21 % atbilstoši Komisijas vērtējumam) un ka tiem ir jaudas rezerves. Turklāt *Arizona*, *Cray Valley* un *Respol* tirgus daļas norāda, ka tās spēj piegādāt nepieciešamos apjomus. No lietas materiāliem arī izriet, ka tām arī ir nozīmīgas jaudas rezerves. Papildus tam divi klienti, kas ir atbildējuši uz klientu anketas 35. jautājumu, ir aprakstījuši *Arez* kā vienu no to galvenajiem piegādātājiem, un Komisija Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā norāda uz *Arez* pieaugošo ietekmi tirgū. Visbeidzot fakts, ka citi klienti minēja *Westvaco*, *Resinall* un *DRT* (mazākie piegādātāji) kā to galvenos piegādātājus, norāda, ka pieprasījums pēc lielajiem apjomiem, ko apgalvo prasītājas, neattiecas uz visu pieprasījumu tirgū.

75 Ņemot vērā šīs atbildes, ir jāsecina, ka prasītāju un noteiktu konkurentu norādes, ka prasītājām bija vajadzīgi lieli apjomi, tādējādi nenorāda, ka konkurentu produkti ir mazāk tuvi aizstājēji no klientu skatupunkta salīdzinājumā ar apvienošanās dalībnieku produktiem. Tā rezultātā, pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, šis apgalvojums nepamato to argumentu, ka apvienošanās dalībnieki ir cieši konkurenti Pamatnostādņu nozīmē.

76 Treškārt, saistībā ar argumentu, saskaņā ar kuru apvienošanās dalībnieki ir vienīgie, kam pieder ļoti konfidenciāla zinātība, izejmateriāli un klienti, kas ir nepieciešamie

priekšnoteikumi, lai izgatavotu noteikta tipa sveķus, ir jānorāda, ka gandrīz vai visi apvienošanās dalībnieku konkurenti norādīja, ka tie var bez grūtībām saražot visu kolofonija sveķu diapazonu (atbilde uz klientu anketas 25. jautājumu). Kaut gan prasītājas apstrīd šo faktu, it īpaši — attiecībā uz *Arizona*, ir jānorāda, ka prasītājas šajā sakarā nav iesniegušas nekādus pierādījumus un ka *Arizona* arī atbildē uz konkurentu anketas 25. jautājumu apgalvoja, ka tā bez grūtībām var saražot visu kolofonija sveķu diapazonu. Turklāt *Arizona* un *Cray Valley* tirgus daļas norāda, ka tām ir klientu loks, kas ir salīdzināms ar *Hexion* klientu loku pirms apvienošanās. Papildus tam prasītājas nav precizējušas, kādā ziņā šajā gadījumā ir bijušas grūtības piekļūt nepieciešamajiem izejmateriāliem. Tādējādi prasītājas nav pietiekami pierādījušas savu argumentu.

77 Visbeidzot ir jākonstatē, ka prasītājas nav iesniegušas nekādus papildu pierādījumus salīdzinājumā ar iepriekšējos punktos minētajiem, lai pierādītu īpašo argumentu, ka starp apvienošanās dalībniekiem bija īpaša konkurences cīņa. Tāpat prasītājas nav pierādījušas savu apgalvojumu, ka apvienošanās likvidēja būtisku konkurences dzinuli Pamatnostādņu 37. un 38. punkta nozīmē.

78 Šo iemeslu dēļ ir jāsecina, ka prasītājas nav pierādījušas, ka apvienošanās puses bija cieši konkurenti Pamatnostādņu nozīmē. Tā rezultātā un ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus, kas izvērtēti iepriekš, Komisiju nevar kritizēt par to, ka tā Apstrīdētajā lēmumā nebija apskatījusi konkurences attiecību ciešumu starp apvienošanās dalībniekiem. Tādējādi, tā kā šādas analīzes neesamību neapgāž Komisijas secinājumu, šis iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar alternatīvo piegādātāju uzticamību

— Lietas dalībnieku argumenti

79 Prasītājas apgalvo, ka Komisija nepareizi izvērtēja to, vai konkurentus šajā tirgū varēja uzskatīt par uzticamiem piegādātājiem drukāšanas tinšu nozarei. Apstrīdētā lēmuma 68. apsvērumā norādot, ka "ir ticams, ka [..] citiem mazajiem tirgus dalībniekiem [..] ir gan jauda, gan zināšanas [lai tie būtu uzticami piegādātāji]", Komisija ignorēja prasītāju apsvērumus par to, ka pirms apvienošanās tikai četri vai pieci (galvenie) tirgus dalībnieki bija uzmanības vērti. Tomēr Komisija uzskatīja, ka uzticamo piegādātāju skaits ir 13. Pretēji iepriekšējai praksei — Komisija uzskatīja, ka piegādātāji, uz kuriem var attiecināt mazāk nekā 5 % no kopējo piegāžu apjoma, ir jāuzskata par uzticamiem piegādātājiem un tādējādi ir jāuzskata, ka tie izdara pietiekamu konkurences spiedienu.

80 Prasītājas uzskata, ka no iepriekšējiem lēmumiem skaidri izriet, ka Komisijai bija jāņem vērā tādi faktori kā "marginālo" piegādātāju uzticamība (Komisijas 2000. gada 3. maija Lēmums 2002/174/EK, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.1693 — *Alcoa/Reynolds*) (OV L 58, 25. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Alcoa/Reynolds*")), to kā ilgtermiņa piegādātāju uzticamību piegādāt pietiekamus apjomus gadījumos, kad mazas un fragmentētas neregulāras piegādes nav labs risinājums klientiem (Lēmums *Alcoa/Reynolds*), vai lieli klienti var pārcelt iepirkšanu no lielajiem piegādātājiem uz lielāku skaitu mazo piegādātāju (Komisijas 1992. gada 22. jūlija Lēmums 92/553/EEK par procesu saskaņā ar Apvienošanās regulu (Lieta IV/M.190 — *Nestlé/Perrier*) (OV L 356, 1. lpp., turpmāk

tekstā — "Lēmums *Nestlé/Perrier*")), un vai citi mazie piegādātāji īsos termiņos var izpildīt pasūtījumus būtiskai daļai tirgus (Komisijas 1991. gada 19. jūlija Lēmums 91/535/EEK, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu (Lieta IV/M068 — *Tetra Pak/Alfa-Laval*), turpmāk tekstā — "Lēmums *Tetra Pak/Alfa-Laval*").

81 Šo iemeslu dēļ prasītājas apstrīd tirgus definīciju, ko noteikusi Komisija, jo vairāki mazie konkurenti var būt spējīgi apgādāt mazos klientus, bet nespēj apmierināt lielāku pieprasījumu — tādu kā no prasītājām. Tādējādi Komisijai bija jāizvērtē, vai drukāšanas tinšu vajadzībām izmantojamo kolofonija sveķu tirgus ir jāiedala, no vienas puses, tirgū lielajiem klientiem un, no otras puses, tirgū mazajiem klientiem.

82 Komisija uzskata, ka, pateicoties to tirgus daļām, *Arizona*, *Cray Valley* un *Respol* ir uzticami alternatīvie piegādātāji, kuriem ir nozīmīgas ražošanas jaudas rezerves. Saistībā ar mazajiem piegādātājiem būtiskais jautājums ir nevis par to, vai katrs no mazajiem piegādātājiem ir spējīgs konkurēt ar lielajiem piegādātājiem, bet gan, vai šie mazie piegādātāji kopā var izdarīt konkurences spiedienu uz apvienošanās rezultātā radušos vienību. Šajā sakarā Komisija atzīmē, ka uz mazajiem piegādātājiem ir attiecināmi 21–25 % no kopējās kolofonija sveķu ražošanas jaudas, ka lielākā daļa kolofonija sveķu ražotāju ir apstiprinājuši, ka ir spējīgi bez grūtībām saražot visu kolofonija sveķu diapazonu un ka prasītājas arī saņēma piegādes no mazajiem konkurentiem, ieskaitot no *Megara* un *Kraemer*. Apstrīdētajā lēmumā arī ir norādīts, ka ražotāji ārpus EEZ, it īpaši *Arez*, var būt uzticami alternatīvie piegādātāji. Visbeidzot, saskaņā ar Komisijas domām, apstākļi lietā *Alcoa/Reynolds*, lietā *Nestlé/Perrier* un lietā *Tetra Pak/Alfa-Laval* atšķiras no apstākļiem šajā lietā.

83 Personas, kas iestājušās lietā, atbalsta Komisijas argumentāciju it īpaši saistībā ar prasītāju apgalvojumiem, kas tika izteikta apvienotajās sanāksmēs, kas notika pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Šie apgalvojumi norāda, ka faktiski prasītājas iepērk lielus apjomus kolofonija sveķu no apvienošanās dalībnieku dažādiem konkurentiem. Personas, kas iestājušās lietā, arī apgalvo, ka prasītājas nav iesniegušas pierādījumus par to, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītie piegādātāji nav uzticami alternatīvo piegāžu avoti.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

84 Vispirms ir jānorāda, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 62.–67. punktā ir izvērtējusi ražošanas jaudas un it īpaši pārpalikuma jaudas, tostarp arī apvienošanās dalībnieku mazo konkurentu minētās jaudas. Saskaņā ar Pamatnostādņu 31. punktu apvienošanās dalībnieku klienti var pieredzēt grūtības saistībā ar pāriešanu pie citiem piegādātājiem, ja ir maz alternatīvo piegādātāju vai pāriešanas izmaksas ir pārāk augstas, un tādējādi apvienošanās var ietekmēt šo klientu iespējas nodrošināt sevi pret cenu paaugstināšanos.

85 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisija neievēroja Pamatnostādnes, uzskatot, ka mazie ražotāji bija uzticami alternatīvie piegādātāji.

86 Pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāji administratīvā procesa laikā atzīmēja, ka nebija alternatīvu piegādātāju un ka tikai daži no ražotājiem (*Akzo*, *Hexion*, *Arizona*, *Respol* un *Cray Valley*) spēja saražot sveķus, kas ir izmantojami drukāšanas tinšu ražošanā (*Siegwerk* atbilde uz klientu anketas 12. un 15. jautājumu), ka tie paši pieci uzņēmumi

bija galveni kolofonija sveķu piegādātāji Eiropā (*Flint* atbilde uz klientu anketas 36. jautājumu) un ka bija ļoti maz piegādātāju (*Akzo*, *Hexion*, *Arizona* un *Cray Valley*) (*Sun* atbilde uz klientu anketas 36. un 40. jautājumu).

87 Tomēr jau ir ticis norādīts, ka no lietas materiāliem izriet, ka citi klienti arī norādīja mazos ražotājus kā to galvenos piegādātājus (skat. šī sprieduma 71. punktu), ka prasītājas arī saņēma piegādes no apvienošanās dalībnieku mazajiem konkurentiem (skat. šī sprieduma 74. punktu), ka mazajiem uzņēmumiem kopā ir nozīmīga tirgus daļa un jaudas rezerves (skat. šī sprieduma 74. punktu) un visbeidzot, ka gandrīz visi apvienošanās dalībnieku konkurenti norādīja, ka bez grūtībām varētu saražot visu kolofonija sveķu diapazonu (skat. šī sprieduma 76. punktu). Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes, iekļaujot apvienošanās dalībnieku mazos konkurentus uzticamo alternatīvo piegādātāju grupā. Ņemot vērā šo mazo konkurentu tirgus daļu un jaudas rezerves, lietas materiālos esošie pierādījumi neizslēdz iespēju, ka mazie konkurenti var vismaz attiecībā uz klientiem, kas to ir raksturojuši kā to galvenos piegādātājus, izdarīt konkurences spiedienu uz apvienošanās rezultātā radušos vienību.

88 Otrkārt, par iepriekšējo Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi, uz kuru balstās prasītājas, ir jānorāda, ka alternatīvo piegādātāju ticamība ir jānovērtē atkarībā no katras lietas apstākļiem. Tā rezultātā Komisijas vērtējumus faktiskajiem apstākļiem agrākās lietās nevar pārnest uz šo lietu. Saskaņā ar iepriekšējos punktos izdarītajiem konstatējumiem Komisijai nevar pārmest, ka šajā lietā tā neveica tādu pašu faktisko apstākļu vērtējumu kā lietās, uz kurām tā atsaucas (šajā sakarā skat. iepriekš 61. punktā minēto spriedumu lietā *General Electric*/Komisija, 118.–120. punkts).

89 Visbeidzot, kaut gan prasītājas norāda, ka vairāki mazie konkurenti varētu apgādāt mazos klientus, bet nevarētu apmierināt lielākās vajadzības, tādas kā prasītājām, prasītājas tomēr 2006. gada 8. novembra neformālajā sanāksmē apstiprināja, ka tās neapstrīd Apstrīdētajā lēmumā norādīto tirgus definīciju. Tā rezultātā alternatīvo piegādātāju uzticamība nevar tikt balstīta tikai uz lielo klientu tādu kā prasītāju apgalvotajām vajadzībām, bet šādam vērtējumam ir jāaptver visu klientu vajadzības tirgū. Atlikušajā daļā šis arguments ir tāds pats kā tas, kas tika izvērtēts šī sprieduma 86. un 87. punktā, un tādējādi jānoraida ar tādu pašu pamatojumu.

90 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes, uzskatot, ka apvienošanās dalībnieku mazie konkurenti bija uzticami alternatīvie piegādātāji. Tā rezultātā šis iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās dalībnieku klientu iespējām mainīt piegādātāju

— Lietas dalībnieku argumenti

91 Prasītājas apgalvo, ka Komisijai bija jāizvērtē apvienošanās dalībnieku klientu iespējas mainīt piegādātāju. Pāriešana pie alternatīva kolofonija sveķu piegādātāja tinšu ražotājam ir sarežģīts process un tam ir īpaši ilgi iestrādes periodi, kā to pierāda prasītāju atbildes uz klientu anketu un iesniegtā papildu informācija. Prasītājas norādīja, ka

sakarā ar laboratorijas pārbaužu apjomiem un papildu produktu izmēģinājumiem, lai pārbaudītu jauno piegādātāju, parasti bija vajadzīgs [*konfidenciāli*], lai ieviestu jaunu sveķu veidu, bet [*konfidenciāli*] varētu būt nepieciešams dažiem tintes tipiem. Tādējādi, pat ja uzticami alternatīvie piegādātāji būtu pieejami, klienti nevarētu "pārliecinoši draudēt ar pāriešanu sapratīgā laika posmā uz alternatīviem piegādes avotiem [..], ja piegādātājs nolemtu paaugstināt cenas", kā ir norādīts Pamatnostādņu 65. punktā. Tomēr Komisija neesot ņēmusi vērā prasītāju izteiktos apsvērumus par piegādātāja maiņas grūtībām un iespējamību.

92 Komisija atbild, ka prasītājas neesot pietiekami pamatojušas savu argumentu, jo, pat ja noteiktiem sveķiem ir nepieciešams kvalificēšanas periods, šķiet, ka saistībā ar citiem sveķiem piegādātājus ir iespējams nomainīt īsā laikā. Konkrētāk, noteikti sveķu tipi, kurus ražo dažādi piegādātāji, var būt jau iepriekš kvalificēti, ļaujot ātri nomainīt piegādātājus. Turklāt gadījumos, kad līgumi tiek noslēgti vidēji uz vienu līdz trīs gadiem ar ikgadēju pārskatīšanu, un kad kvalificēšanas periodi, kā minējuši noteikti klienti, ilgst [*konfidenciāli*], kvalificēšanas periods, kas ir, piemēram, sešus mēnešus garš, ļauj bez grūtībām nomainīt piegādātājus. Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka tā prasītāju apgalvojumus ir ņēmusi vērā Apstrīdētā lēmuma 21. un 60. apsvērumā.

93 Personas, kas iestājušās lietā, uzsver, ka lieli sveķu iepircēji, it īpaši prasītājas, izmanto vairākas apgādes stratēģijas un tādēļ tās, kvalificējot sveķus, kas tām ir nozīmīgi, apstiprina vairākus piegādātājus. Tādējādi tās var šo sveķu piegādātājus nomainīt bez kavēšanās.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

94 Vispirms ir jānorāda, ka no Apstrīdētā lēmuma 21. un 60. apsvēruma izriet, ka, nosakot attiecīgā produkta tirgu un novērtējot apvienošanās iespējamo koordinēto ietekmi, Komisija ņēma vērā periodus, pārbaudes un adaptācijas, kas no klientu skatupunkta ir nepieciešamas, lai aizvietotu vienu kolofonija sveķu tipu ar citu, kā arī noteikta tipa kolofonija sveķu ražošanu pēc pasūtījuma.

95 Tādēļ ir jāpārbauda, vai Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes, neveicot saistībā ar apvienošanās nekoordinētās ietekmes izvērtēšanu analīzi, ko lūdza prasītājas, par apvienošanās dalībnieku klientu grūtībām nomainīt piegādātāju saistībā ar nepieciešamību kvalificēt kolofonija sveķus.

96 Pirmkārt, prasītāju atbildes uz klientu anketu norāda, ka nav iespējams nomainīt piegādātāju īsā laika posmā (*Sun* atbilde uz klientu anketas 7. jautājumu), ka tas var prasīt [*konfidenciāli*] (*Flint* atbilde uz klientu anketas 13. jautājumu), [*konfidenciāli*] (*Sun* atbilde uz klientu anketas 13. jautājumu) vai [*konfidenciāli*] (*Siegwerk* atbilde uz klientu anketas 7. un 13. jautājumu). Tajā pašā laikā prasītājas un Komisija apgalvo, ka piegādes līgumu ilgums parasti ir no trīs mēnešiem līdz trīs gadiem, vairāku gadu līgumi tiek katru gadu pārskatīti. Tādēļ, tā kā kvalifikācijas periodu un līgumu ilgums variējas šajā diapazonā, apgalvotās grūtības saistībā ar pasūtījumu nodošanu citiem piegādātājiem, pat ja šādas grūtības pastāv, var tikai attiekties uz daļu no pasūtījumiem, t.i., tādiem kolofonija sveķiem, kuriem nav aizvietotāju, kurus varētu piegādāt konkurējoši piegādātāji (skat. nākamo punktu) un saistībā ar kuriem ir garāki kvalifi-

kācijas termiņi. Attiecīgi prasītāju argumenti katrā gadījumā attiecas tikai uz attiecīgā tirgus vienu sektoru.

97 Otrkārt, no elektroniskā pasta sarakstes, ko *Sun* iesniedza administratīvā procesa laikā, izriet, ka [*konfidenciāli*]. Tādējādi, lai gan *Sun* tiesas sēdē apgalvoja, ka tas ir izņēmuma gadījums, ir redzams, ka nepieciešamības gadījumā vairāku kolofonija sveķu tipu, kas ir ekvivalenti prasītāju izmantotajiem, kvalificēšanu var veikt īsā laika periodā, tādā veidā ļaujot ātri nodot pasūtījumus citiem piegādātājiem. Šajā sakarā ir arī jānorāda, ka gandrīz visi ražotāji atbildēs uz klientu anketas 25. jautājumu norādīja, ka tie var izgatavot visu kolofonija sveķu diapazonu.

98 Treškārt, ir jānorāda, ka atbildē uz klientu anketas 42. jautājumu *Sun* paskaidroja, ka saistībā ar tās vissvarīgākajiem produktiem tā centās nodrošināt divus vai trīs iepriekš kvalificētus piegādātājus. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka iepriekšēja tādu dažādu piegādātāju piegādātu kolofonija sveķu kvalificēšana, kuriem ir vienāds pielietojums, ļauj veikt piegādes no vairākiem šo pašu sveķu, vai pat ekvivalentu sveķu, piegādātājiem un ļauj veikt ātrāku piegādātāja nomaiņu vajadzības gadījumā. Tā rezultātā no administratīvās lietas materiāliem izriet, ka, pateicoties vairāku piegādātāju iepriekšējai kvalificēšanai, prasītājas varēja ātri nodot savus pasūtījumus attiecībā uz to svarīgajiem kolofonija sveķiem īsākos laika posmos.

99 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka prasītājas nav pierādījušas to, ka pastāvēja, kā tās to bija apgalvojušas, ievērojamas grūtības nomainīt piegādātāju, ņemot vērā nepieciešamību kvalificēt kolofonija sveķus, kas neļautu klientiem ticami draudēt ar to, ka saprātīgā laika periodā tie atradīs alternatīvu piegādātāju, ja apvienošanās rezultātā radusies vienība nolemtu paaugstināt cenas pret konkurenci vērstā veidā. Tā rezultātā un ņemot vērā prasītāju iesniegtos pierādījumus, kas ir izvērtēti

iepriekš, Komisiju nevar kritizēt par to, ka tā nevērsa savu analīzi tālāk par kolofonija sveķu aizvietošanas ierobežojumu izvērtēšanu Apstrīdētā lēmuma 21. un 60. apsvērumā. Tādējādi, tā kā prasītāju apgalvotais analīzes trūkums nepadara Komisijas secinājumu par spēkā neesošu, šis iebildums ir jānoraida.

Par ceturto iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka pieļautas kļūdas saistībā ar tirgū esošajām jaudām

100 Prasītājas apgalvo, ka Komisijai būtu bijis jānoskaidro, vai tirgū bija pieejamās vai rezerves jaudas. Prasītājas uzskata, ka Komisija veica jaudas ierobežojumu analīzi un konkurentu iespēju palielināt ražošanas apjomus, bet nonāca pie kļūdaina secinājuma.

101 Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, ka ar šo iebildumu prasītājas nepārmet Komisijai to, ka tā nav ievērojusi Pamatnostādnes, neveicot analīzi par rezerves jaudām tirgū, bet gan pārmet to, ka tā pieļāvusi kļūdas, šo analīzi veicot. Šis jautājums ietilpst otrā pamata pirmajā daļā un tas tiks izvērtēts tajā kontekstā (skat. šī sprieduma 162. un turpmākos punktus).

Par piekto iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju kavēt konkurentu attīstību

— Lietas dalībnieku argumenti

102 Prasītājas apgalvo, ka Komisijai bija jāanalizē, vai apvienošanās rezultātā radusies vienība varēja ierobežot konkurentu attīstību. Prasītājas apstrīd Komisijas

apgalvojumu, ka lielākā daļa konkurentu — 11 no 13 — uzskata, ka šim darījumam nebūs nekādas pret konkurenci vērstas ietekmes. Tās apgalvo, ka Komisijai bija jāpaskaidro, kādēļ tā uzskatīja, ka apvienošanās rezultātā radusies vienība būs tik ierobežota, ka tā nevarēs ne paaugstināt cenas, ne veikt citu vienpusēju pret konkurenci vērstu rīcību.

103 Komisija atbild, ka šis arguments vispār nav pamatots un ka prasītāju izvirzītais jautājums ticis plaši apskatīts Apstrīdētā lēmuma 62.–74. apsvērumā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

104 Vispirms ir jānorāda, ka Apstrīdētajā lēmumā nav tieša vērtējuma par apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju kavēt konkurentu attīstību.

105 Tādēļ ir jāpārbauda, vai Komisija neievēroja Pamatnostādnes, neveicot analīzi par apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju kavēt konkurentu attīstību.

106 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Pamatnostādņu 36. punktā ir noteikts, ka dažas paziņotās apvienošanās var būtiski traucēt efektīvai konkurencei, atstājot apvienošanās rezultātā radušos vienību tādā pozīcijā, kurā tai ir spēja kavēt konkurentu attīstību, un šādā gadījumā konkurenti var nespēt ierobežot šo radušos vienību tādā mērā, lai tā

neveiktu konkurencei kaitējošas darbības. Šāda pozīcija var rasties, piemēram, no kontroles pār ražošanai nepieciešamo resursu piedāvājumu, pār izplatīšanas iespējām vai pār patentiem, kā arī no attiecīgās vienības ekonomiskās spējas.

107 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītājas nav iesniegušas nekādus pierādījumus Pamatnostādņu 36. punkta nozīmē, lai pamatotu argumentu, ka apvienošanās rezultātā radusies vienība baudīs stāvokli, kurā tā varēs kavēt konkurentu attīstību. Kaut gan citā kontekstā tās apgalvo, ka apvienošanās rezultātā radusies vienība var — tās lieluma, infrastruktūras un pieredzes dēļ — iegūt lielu kontroles līmeni pār vai ietekmi uz kolofonija sveķu piegādi un tai būtu daudz lielāks ekonomiskais spēks salīdzinājumā ar konkurentiem (skat. šī sprieduma 148. punktu), Komisija ir norādījusi, un prasītājas to nav apstrīdējušas, ka vienošanās rezultātā radusies vienība iepirks tikai 5—10 % no visā pasaule saražotajiem kolofonija sveķiem, kas nenorāda uz būtisku iepirkšanas spēku (skat. šī sprieduma 154. punktu). Tādējādi prasītājas šajā lietā nav pierādījušas, ka Komisijai būtu bijis pienākums izvērtēt jautājumu par to, vai minētā vienība spēja kavēt konkurentu attīstību.

108 Turklāt, atbildot uz apgalvojumu, ka tai bija jāsniedz pamatojums tam, kāpēc tā uzskatīja, ka apvienošanās dalībnieki nepaaugstinās cenas, Komisija pamatoti norādīja, ka Apstrīdētā lēmuma 62.–74. apsvērumā ir norādīts pamatojums, kāpēc Komisija uzskatīja, ka konkurences spiediens liegs apvienošanās rezultātā izveidotajai vienībai veikt konkurencei kaitējošas darbības.

109 Šajos apstākļos Komisijai nevar pārmest, ka tā neveica analīzi par apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju kavēt konkurentu attīstību. Tā kā šīs analīzes neesamība neliek apšaubīt Komisijas secinājumu, šis iebildums ir jānoraida.

b) Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes saistībā ar attiecīgās apvienošanās koordinēto iedarbību

Lietas dalībnieku argumenti

110 Prasītājas apgalvo, ka Komisija veikusi nepareizu koordinētās ietekmes, kas varētu rasties no apvienošanās, analīzi. Prasītājas uzskata, ka Komisijas analīze, kas lielā mērā ir balstīta uz tiem pašiem faktiem, kurus Komisija izmantoja, lai secinātu, ka pēc apvienošanās neradīsies dominējošais stāvoklis, ir nepietiekama. Ja Komisija būtu objektīvi un kritiski izvērtējusi tās rīcībā esošos pierādījumus un ievērojusi Pamatnostādnes saistībā ar koordinētās ietekmes izvērtēšanu, tad tā būtu secinājusi, ka apvienotā uzņēmuma lielā kombinētā tirgus daļa, pāris uzticami alternatīvie piegādātāji, jaudas ierobežojumi un iepirkšanas ekonomiskās varas neesamība norāda uz kolektīvu dominējošo stāvokli un uz tirgu, kurā ir redzamas pazīmes, kas var novest pie koordinētas ietekmes.

111 Lietas izvērtēšana saskaņā ar Pamatnostādnēm būtu novedusi pie, pirmkārt, tirgus dalībnieku spējas pietiekamā mērā uzraudzīt, vai koordinācijas nosacījumi tiek ievēroti, pārbaudes, otrkārt, pie uzticamu preventīvo mehānismu pastāvēšanas pārbaudes, un, treškārt, pie trešo personu reakcijas pārbaudes un pārbaudes, vai tās varēs ietekmēt rezultātus, kas sagaidāmi no koordinācijas. Pat ņemot vērā visus tirgus dalībniekus, kurus Komisija Apstrīdētajā lēmumā ir norādījusi kā reālus konkurentus, kolofonija sveķu tirgus ir ļoti koncentrēts, kurā uz četriem galvenajiem tirgus dalībniekiem ir attiecināmi 60–90 % tirgus. Iepriekšējie Komisijas lēmumi norāda, ka gadījumos, kad trīs vai vairākiem vadošiem piegādātājiem ir 60 % vai vairāk no pārdošanas apjoma tirgū, tad pastāv kolektīva dominējošā stāvokļa risks.

112 Komisija uzskata, ka tai bija tiesības aprobežot savu argumentāciju ar dažiem būtiskiem jautājumiem, jo bija mazticams, ka šajā lietā parādītos koordinētā ietekme. Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā ir norādīts, ka tirgus nav viendabīgs, jo lielākā daļa klientu pērk specifisku tipu kolofonija sveķus, kas dažreiz tiek speciāli ražoti, ka tirgū ir daudz ražotāju, ka tirgus daļu sadalījumā nav simetrijas un ka pieaugošā ietekme no ražotājiem ārpus EEZ, tādiem kā *AREZ* (Ķīna), rada bažas ražotāju vidū. Komisija pastāv uz šo analīzi un uzskata, ka viendabīguma un pārredzamības neesamība norāda, ka nav viegli vienoties par koordinācijas noteikumiem un ir grūti sekot konkurentu uzvedībai. Pats fakts, ka ierobežotam skaitam tirgus dalībnieku kopā pieder liela tirgus daļa, nav pietiekams, lai konstatētu, ka pastāv kolektīvs dominējošais stāvoklis.

113 Personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka vieni un tie paši fakti ir nozīmīgi koncentrācijas koordinētās ietekmes analīzei un koncentrācijas nekoordinētās ietekmes analīzei. Tās norāda, ka apvienošanās palielinās asimetriju tirgus daļu sadalījumā, kas saskaņā ar Pamatnostādnēm un judikatūru (Pirmās instances tiesas 1999. gada 25. marta spriedums lietā T-102/96 *Gencor*/Komisija, *Recueil*, II-753. lpp., 134. punkts) padarīs par mazāk ticamu, ka uzņēmumi spēs koordinēties. Turklāt prasītāju apgalvojumi par klientu grūtībām nomainīt piegādātājus un konkurentu nespēju paplašināt ražošanu, ja tie ir patiesi, norāda, ka saskaņā ar Pamatnostādnēm ražotājiem nav ne stimula, ne spējas sodīt novirzīšanos no koordinācijas noteikumiem. Tādēļ nevar gaidīt, ka Komisija iesaistīsies garā analīzē par koordinēto ietekmi.

Pirmās instances tiesas vērtējums

114 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisija savu secinājumu, ka ir maza iespēja, ka pēc apvienošanās tiks praktizēta pret konkurenci vērsta rīcība, balstījusi uz četriem kritērijiem. Tā uzskatīja, pirmkārt, ka attiecīgo tirgu neraksturoja vienveidīgi produkti, kas

dažkārt tika ražoti pēc pasūtījuma, otrkārt, ka tirgū bija liels skaits ražotāju, treškārt, ka tirgus daļas bija ļoti dažādas, un, ceturtkārt, ka aptuveni 30 % ražotāju, kas bija piedalījušies tirgus izpētē, pauda bažas par pieaugošo ietekmei no to ražotāju puses, kas atrodas ārpus EEZ, tādu kā *Arez* (Ķīna).

115 Tādējādi ir jāizvērtē, vai Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes, neveicot apvienošanās iespējamās koordinētās ietekmes detalizētāku analīzi.

116 Saistībā ar, pirmkārt, apgalvojumu, ka Pamatnostādnēs ir paredzēts pārbaudīt tirgus dalībnieku iespēju uzraudzīt rīcību, kas novirzās no koordinācijas noteikumiem, ticamu atturošu mehānismu pastāvēšanu un potenciālo trešo personu reakciju, ir jāuzsver, ka Pamatnostādnes nosaka šo elementu izvērtēšanu, attiecīgi, 49.–51. punktā, 52.–55. punktā, kā arī 56. un 57. punktā. Šajā Pamatnostādņu daļā 44.–48. punktā ir arī noteikts, ka ir jāpastāv koordinācijas noteikumu vienotai izpratnei.

117 Pirmkārt, Pamatnostādņu 45. un 48. punktā ir norādīts, ka uzņēmumi var vieglāk vienoties par koordinācijas noteikumiem, ja tie ir relatīvi simetriski, it īpaši izmaksu struktūras, tirgus daļu, jaudas līmeņu un vertikālās integrācijas ziņā. Ir skaidrs arī tas, ka, jo vienkāršāka un stabilāka ekonomiskā vide, jo uzņēmumiem ir vieglāk vienoties par koordinācijas noteikumiem. Tādēļ ir vieglāk īstenot koordināciju starp neliela skaita tirgus dalībniekiem nekā starp daudziem. Ir arī vieglāk veikt koordināciju saistībā ar viena, vienveidīga produkta cenu nekā saistībā ar simtiem cenu tirgū ar dažādiem diferencētiem produktiem.

118 No tā izriet, ka pārdoto produktu vienveidības neesamība, liels skaits ražotāju tirgū un tirgus daļu asimetrija norāda uz to, ka uzņēmumiem nav viegli vienoties par koordinācijas noteikumiem. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā norādīja, ka attiecīgajam tirgum nebija raksturīga pārdoto produktu vienveidība, ka šajā tirgū bija vairāki ražotāji un to tirgus daļas bija dažādas. No tā izriet, ka Komisija fokusēja savu analīzi uz to, vai uzņēmumi varētu panākt vienošanos par koordinācijas noteikumiem, un tā uzskatīja, ka, tomēr nesakot to tieši, šo iemeslu dēļ ir mazticams, ka uzņēmumi panāks vienošanos par koordinācijas noteikumiem.

119 Otrkārt, Pamatnostādņu 49. punktā ir uzsvērts, ka ticami draudi par ātrām un pietiekamām represijām ir tas, kas attur uzņēmumus, kas koordinē savu rīcību, no attiecīgo koordināciju neievērošanas. Tādēļ tirgiem ir jābūt pietiekami pārskatāmiem, lai uzņēmumiem, kas koordinē savu rīcību, būtu iespējams uzraudzīt, vai citi uzņēmumi novirzās no koordinācijas noteikumiem, un tādējādi, lai zinātu, kad veikt represijas. Komisija Pamatnostādņu 50. punktā uzskata, ka, pārredzamība tirgū ir lielāka, ja tirgū ir mazāks aktīvo dalībnieku skaits, un ka pārredzamības līmenis bieži vien ir atkarīgs no tā, kādi tirgus darījumi notiek attiecīgajā tirgū.

120 No tā izriet, ka liels skaits ražotāju tirgū un pārdotā produkta vienveidīguma neesamība, īpaši kad tas tiek speciāli ražots klientam, norāda par zemu pārredzamības līmeni un tādējādi norāda uz to, ka deviantās rīcības uzraudzīšana ir grūta. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā Komisija norādīja, ka attiecīgajam tirgum nav raksturīga pārdotā produkta vienveidība, paskaidrojot, ka šis produkts dažreiz tiek ražots pēc pasūtījuma, un ka tirgū bija daudz ražotāju. Tā rezultātā

Komisija arī novērtēja tirgus dalībnieku spēju uzraudzīt koordinācijas noteikumu ievērošanu un uzskatīja, tieši to nenorādot, ka šo iemeslu dēļ šādas neievērošanas uzraudzība šajā gadījumā ir grūta.

121 Turklāt Komisija Apstrīdētā lēmuma 60. apsvērumā norāda, ka aptuveni 30 % ražotāju, kas piedalījās tirgus izpētē, pauda bažas par pieaugošo ietekmi no ražotājiem ārpus EEZ, piemēram, *Arez*. Šajā sakarā to ietekme uz tirgu var padarīt vienošanos par koordinācijas noteikumiem un to neievērošanas uzraudzību pat vēl grūtāku.

122 Šajos apstākļos Komisijai nevar pārmest, ka tā neievēroja Pamatnostādnes, uzskatot, pirmkārt, ka bija maza iespēja, ka pēc apvienošanās tiks praktizēta pret konkurenci vērsta rīcība, un, otrkārt, ka atturošo mehānismu un trešo personu reakcijas izvērtēšana nebija nepieciešama.

123 Otrkārt, saistībā ar argumentu, ka apvienošanās dalībnieku apvienotās tirgus daļas, uzticamu alternatīvu piegādātāju trūkums, jaudas ierobežojumi un iepirkšanas ekonomiskā spēka neesamība norādīja uz kolektīvu dominējošo stāvokli, ir jānorāda, ka šie elementi nav starp tiem elementiem, kas Pamatnostādnēs ir norādīti kā tādi, atbilstoši kuriem ir jāizvērtē apvienošanās iespējamā koordinētā ietekme.

124 Saskaņā ar Pamatnostādnēm iepirkšanas ekonomiskais spēks ir faktors, kas ir jāņem vērā, izvērtējot, vai apvienošanās dalībnieku klientiem ir pirkšanas pretspēks; jaudas ierobežojumu esamībai ir būtiska loma tikai nekoordinētas ietekmes izvērtēšanā. Jebkurā gadījumā Komisija Apstrīdētā lēmuma 62.–67. apsvērumā konstatēja, ka

tirgū bija jaudas rezerves un 69. apsvērumā konstatēja, ka klientiem bija būtisks pirkšanas spēks. Tiktāl, ciktāl Komisijai prasītājas pārmet, ka tā šajā sakarā ir kļūdījusies vērtējumā, šie aspekti ir izvērtēti otrā pamata ietvaros (skat. šī sprieduma 162. un turpmākos punktus un 206. un turpmākos punktus).

125 Turklāt ne apvienošanās dalībnieku apvienotā tirgus daļa [40–50] %, ne apgalvotā uzticamu alternatīvu piegādātāju neesamība norāda uz iespējamu koordināciju starp uzņēmumiem attiecīgajā tirgū. Papildus tam ir jau konstatēts, ka prasītājas nav pierādījušas, ka mazie uzņēmēji nebija uzticami alternatīvi piegādātāji (skat. šī sprieduma 84. un turpmākos punktus). Secinājumi, ko var izdarīt saistībā ar Pamatnostādņu 17. punktu no apvienošanas rezultātā radušās vienības tirgus daļas, tiks izvērtēti šī sprieduma 135. un turpmākajos punktos.

126 Treškārt, saistībā ar argumentu par to, ka tas, ka četru galveno tirgus dalībnieku tirgus daļa ir starp 60 un 90 %, norāda uz kolektīva dominējošā stāvokļa risku, Apstrīdētā lēmuma konfidenciālā versija parāda, ka apvienošanās dalībniekiem, *Cray Valley* un *Arizona* kopā ir [*konfidenciāli*] % no tirgus, kas sasniedz [*konfidenciāli*] % kopā ar *Respol*. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, lai pierādītu kolektīva dominējošā stāvokļa risku, patiešām ir nepieciešams pierādīt, ka pastāv nozīmīga kolektīva tirgus daļa. Tomēr nozīmīga kolektīva tirgus daļa pati par sevi nav pietiekama, lai pierādītu, ka šāds kolektīvs dominējošais stāvoklis pastāv. Kā norādīts Pamatnostādnēs, tāpat ir jābūt labvēlīgiem tirgus apstākļiem tā īstenošanai. Tomēr ir jau konstatēts, ka šajā lietā Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ievērojusi Pamatnostādnes, uzskatot, ka sakarā ar grūtībām vienoties par koordinācijas noteikumiem un grūtībām uzraudzīt šādu koordinēšanu bija maza iespēja, ka pēc apvienošanās tiktu praktizēta koordinēta pret konkurenci vērsta rīcība (skat. šī sprieduma 115.–122. punktu).

127 Ceturtkārt, saistībā ar argumentu, ka iepriekšējie Komisijas lēmumi norāda, ka gadījumā, kad trīs vai vairākiem vadošajiem piegādātājiem ir 60 % vai vairāk no pārdotās produkcijas apjoma, var pastāvēt kolektīvā dominējošā stāvokļa risks, ir jāuzsver, pirmkārt, ka prasītājas nenorādīja ne uz vienu specifisku iepriekšēju lēmumu, otrkārt, ka no iepriekš minētā izriet, ka nozīmīga kolektīva tirgus daļa pati par sevi nav pietiekams pierādījums šādas dominēšanas esamībai, bet, ka šāda tirgus daļa ir veicinošs faktors kolektīva dominējošā stāvokļa izveidošanai, un, treškārt, ka šajā lietā Komisijai nevar tikt pārmests tas, ka tā neievēroja Pamatnostādnes, uzskatot, ka bija maza iespēja, ka pēc apvienošanās tiktu praktizēta koordinēta pret konkurenci vērsta rīcība (skat. šī sprieduma 115.–122. punktu).

128 Visbeidzot, saistībā ar prasītāju apgalvojumu, ka Komisijas analīze par apvienošanās iespējamo koordinēto ietekmi ir lielā mērā balstīta uz tiem pašiem faktiem, uz kuriem ir balstīts secinājums, ka pēc apvienošanās neizveidosies dominējošais stāvoklis, ir jānorāda, ka vieni un tie paši fakti var būt atbilstoši vairākos atsevišķos Komisijas vērtējuma par apvienošanās iespējamo ietekmi aspektos un ka tādējādi šo faktu apskatīšana vairākos analīzes punktos nekādā veidā neierobežo to atbilstību šajos attiecīgajos kontekstos. Šajā lietā šajā sakarā ir pietiekami norādīt, ko no apsvērumiem šī sprieduma 115.–122. punktā izriet, ka Komisija pamatoja savu analīzi par apvienošanās koordinēto iedarbību uz faktiskajiem apstākļiem, kas ir atbilstoši šai analīzei.

129 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes, neveicot apvienošanās koordinētās ietekmes dziļāku analīzi. Tā rezultātā šī pamata daļa ir jānoraida.

c) Par pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar tirgus daļām un koncentrācijas līmeņiem

Lietas dalībnieku argumenti

130 Prasītājas norāda, ka, lai gan Komisijas pareizi secinājusi, ka darījuma rezultātā radīsies vienība, ko veidos pirmais un otrais tirgus dalībnieks kolofonija sveķu tirgū, ar ļoti lielu kopējo tirgus daļu 40–50 % apmērā, kas norāda par dominējošo stāvokli (iepriekš 55. punktā minētais spriedums lietā *BaByliss*/Komisija, 329. punkts), bet sakarā ar to, ka trešajam un ceturtajam tirgus dalībniekam katram esot tikai pa 10–20 %, tā neesot izdarījusi pareizus secinājumus saistībā ar pašas Pamatnostādnēm (16.–21. punkts). Komisija arī neesot ņēmusi vērā koncentrācijas līmeņus attiecīgajā tirgū, neraugoties uz šo līmeņu sniegtajām vērtīgajām norādēm par konkurences situāciju tirgū. Šajā lietā pienācīga šī faktora izvērtēšana būtu atklājusi, ka apvienošanās rezultātā notikušās izmaiņas koncentrācijas līmeņos rada reālu problēmu.

131 Komisija atbild, ka Pamatnostādņu 17. punktā ir noteikts, ka tikai ļoti lielas tirgus daļas 50 % apmērā un vairāk pašas par sevi var būt pierādījums tam, ka pastāv dominējošs stāvoklis tirgū. Turklāt Pamatnostādņu 21. punktā nav paredzēta prezumpcija, ka koncentrāciju līmeņi virs šiem indikatīvajiem sliekšņiem radītu konkurences problēmas. Tādēļ gadījumos, kad pastāv citi specifiski lietas apstākļi, lai secinātu, ka nopietnas šaubas nepastāv, nav nepieciešams veikt koncentrācijas līmeņu izvērtēšanu.

132 Personas, kas iestājušās lietā, uzsver, ka tirgus daļas un koncentrācijas līmeņi ir tikai Komisijas analīzes izejas punkti. Turklāt jautājums iepriekš 55. punktā minētajā lietā *BaByliss*/Komisija, nebija par to, vai Komisijai bija jāprezumē, ka tirgus daļa, kas pārsniedz 40 %, varētu radīt dominējošo stāvokli. Papildus tam Pirmās instances tiesa 1997. gada 27. novembra spriedumā lietā T-290/94 *Kaysersberg*/Komisija (*Recueil*,

II-2137. lpp., 179. punkts) konstatēja, ka tirgus daļa 43,2 % apmērā nebija pietiekama, lai radītu dominējošo stāvokli gadījumā, kad diviem nākamajiem lielākajiem tirgus dalībniekiem bija 24,5 % un 13,4 % no tirgus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

133 Vispirms ir jākonstatē, ka Komisija izklāstīja dažādu piegādātāju dažādās tirgus daļas Apstrīdētā lēmuma 51.–53. apsvērumā, bet neizvērtēja šīs tirgus daļas saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Pamatnostādņu 17. punktā, ne arī veica *Herfindahl-Hirschmann* (turpmāk tekstā — "HHI") indeksa aprēķināšanu, lai veiktu salīdzināšanu saistībā ar Pamatnostādņu 19.–21. punktā noteiktajiem sliekšņiem.

134 Tādēļ ir jāpārbauda, vai Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes, neveicot Apstrīdētajā lēmumā analīzi, pirmkārt, par tirgus daļām saistībā ar Pamatnostādņu 17. punktā noteiktajiem kritērijiem un, otrkārt, par koncentrācijas līmeņiem.

135 Pirmkārt, saistībā ar tirgus daļām ir jānorāda, ka saskaņā ar Pamatnostādņu 17. punktu tikai ļoti lielas tirgus daļas 50 % vai lielākā apmērā var pašas par sevi būt par pierādījumu dominējoša tirgus stāvokļa esamībai. Saskaņā ar šo pašu punktu mazākas tirgus daļas gadījumā darījums var radīt konkurences problēmas saistībā ar citiem faktoriem, tādiem kā konkurentu stiprums un skaits, jaudas ierobežojumu pastāvēšana vai ciktāl apvienošanās dalībnieku produkti ir tuvi aizvietotāji viens otram. No tā izriet, ka šajā lietā tirgus daļu analīze pati par sevi nebūtu pierādījusi

dominējošā stāvokļa esamību, jo apvienošanās rezultātā radušās vienības tirgus daļa ir [40–50] %. Tādēļ ir nepieciešama Pamatnostādņu 17. punktā norādīto faktoru analīze, lai noteiktu, vai kopumā ir pierādījumi par dominējošo stāvokli. No pamata otrās un trešās daļas izvērtēšanas tomēr izriet, ka citi apstākļi, kas norādīti Pamatnostādņu 17. punktā un kuru pastāvēšanu šajā lietā apgalvo prasītājas, arī nenorāda, vai apvienošanās rezultātā radusies vienība bija dominējošā stāvoklī.

136 Saistībā ar norādi uz iepriekš 55. punktā minēto spriedumu lietā *BaByliss*/Komisija (329. punkts) ir jānorāda, kā to atzīmēja personas, kas iestājušās lietā, ka jautājums šajā lietā nebija par to, vai tirgus daļa, kas pārsniedz 40 %, varēja radīt dominējošo stāvokli, bet vai, noteikusi šajā lietā slieksni, Komisija bija veikusi pareizu citu faktoru vērtējumu. Turklāt personas, kas iestājušās lietā, pareizi uzsver, ka no citas lietas izriet, ka tirgus daļas 43,2 % apmērā nav pietiekama, lai radītu dominējošo stāvokli (iepriekš 132. punktā minētais spriedums lietā *Kaysersberg*/Komisija, 179. punkts). No tā izriet, ka dominējošā stāvokļa esamība ir jānovērtē katrā lietā individuāli saskaņā ar lietas apstākļiem un ka Komisijas secinājumi par apvienošanās faktiskajiem apstākļiem iepriekš 55. punktā minētajā lietā *BaByliss*/Komisija (329. punkts) nevar tikt transponēti uz šo lietu.

137 Otrkārt, saistībā ar koncentrācijas līmeņiem ir jānorāda, ka Pamatnostādņu 19.–21. punktā pēc būtības ir noteikti, ka HHI sliekšņi, kurus nesasniedzot, apvienošanās, visticamāk, nevar radīt konkurences problēmas. Tādēļ Komisija uzskata, ka ir maz iespējams, ka tirgū radīsies horizontālās konkurences problēmas pie pēcapvienošanās HHI starp 1000 un 2000 un deltu zem 250, vai, kad pēc apvienošanās HHI ir virs 2000 un delta ir zem 150, izņemot izņēmuma rakstura apstākļus. Saskaņā ar Pamatnostādņu 16. punktu HHI ir vienāds ar visu tirgus dalībnieku individuālo tirgus daļu kvadrātu summu.

138 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītājas nav attīstījušas savu argumentāciju par HHI vērtību diapazonu, kaut gan tās zināja precīzas tirgus daļas, kas tika izmantotas Apstrīdētajā lēmumā, tiklīdz Komisija bija iesniegusi savu aizstāvības rakstu. Tomēr HHI, kas aprēķināts, balstoties uz šiem datiem, parāda palielinājumu no [*konfidenciāli*] pirms apvienošanās līdz [*konfidenciāli*] pēc apvienošanās. Šīs vērtības norāda, ka apvienošanās ietekme tirgū pārsniedz HHI sliekšņus, līdz kuriem tiek uzskatīts, ka apvienošanās principā nerada konkurences problēmas. Tomēr Pamatnostādņu 21. punkta otrajā teikumā ir precizēts, ka šo sliekšņu pārsniegšana nerada prezumpciju par konkurences problēmu esamību. Tomēr ir jānorāda, ka, jo izteiktāka ir šī sliekšņu pārsniegšana, jo vairāk rādītāju atklāj konkurences problēmas.

139 No tā izriet, ka pēcapvienošanās HHI vērtības nesniedz skaidru norādi par kompetences problēmu pastāvēšanu šajā lietā, jo šīs vērtības būtiski nepārsniedz HHI slieksni ar vērtību 2000. Faktiski tikai delta būtiski pārsniedz atbilstošo HHI slieksni. Tomēr šī vērtība ir vienīgā, kas var norādīt uz konkurences problēmām, jo ne tirgus daļas, ne faktori, kas tika izvērtēti šī pamata otrās un trešās daļas ietvaros, norāda uz šādām problēmām. Šajos apstākļos Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā Pamatnostādnes, uzskatot, ka Apstrīdētajā lēmumā nebija nepieciešams izvērtēt koncentrācijas līmeņus.

140 Visbeidzot ir jānorāda, ka Pamatnostādņu 14. punkts nosaka, ka tirgus daļas un koncentrācijas līmeņi sniedz lietderīgas sākotnējās norādes par tirgus struktūru un apvienošanās dalībnieku nozīmīgumu, taču tas neuzliek pienākumu Komisijai izvērtēt šos faktorus katrā tās lēmumā.

141 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijai nevar pārmest, ka tā Apstrīdētajā lēmumā neanalizēja koncentrācijas līmeņus un tirgus daļas saistībā ar Pamatnostādņu 17. punktā noteiktajiem kritērijiem. Tā kā šādas analīzes neesamība neliek apšaubīt Komisijas secinājumu, šī daļa ir jānoraida.

142 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

3. *Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas faktos un kļūdas vērtējumā*

143 Otrais pamats sastāv no četrām daļām, ar kurām prasītājas apgalvo, ka Komisijas vērtējumā par apvienošanās nekoordinēto ietekmi ir pieļautas kļūdas saistībā ar, pirmkārt, pieejamajām jaudām drukāšanas tinšu sektorā izmantojamo kolofonija sveķu tirgū, otrkārt, par klientu vertikālās integrācijas būtību un apjomu, treškārt, par būtiskās izejmateriālu cenu paaugstināšanās ietekmi, un, ceturtkārt, par apgalvoto iepirkšanas spēku, kas piemīt klientiem. Argumentu kontekstā, kas tiek izvirzīti pamata pirmajā un ceturtajā daļā, prasītājas arī kritizē Komisijas secinājumu nepietiekamo pamatojumu, kas tiks izvērtēts šī sprieduma 218. un turpmākajos punktos.

a) Par pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar pieejamajām jaudām tirgū

Lietas dalībnieku argumenti

144 Prasītājas uzskata, ka Komisijas vērtējumam par apvienošanās dalībnieku konkurentu pārpalikuma jaudām nav pietiekama pamatojuma un tajā ir pieļautas acīmredzamas

kļūdas vērtējumā, jo Komisija nav izvērtējusi to izejmateriālu pieejamību, kuri ir nepieciešami, lai ražotu kolofonija sveķus. Šādas pieejamības nozīmīgums ir izklāstīts Pamatnostādņu 71. punkta b) apakšpunktā un Komisijas iepriekšējos lēmumos. Izejmateriālu deficīts liedz konkurentiem palielināt ražošanu un ir barjera iekļūšanai un attīstībai tirgū.

145 Iepriekšējā lēmumu pieņemšanas praksē Komisija uzskatīja, ka nopietnas konkurences problēmas var rasties saistībā ar pieejamās jaudas neesamību vai nepietiekamu skaitu piemērotu konkurentu, un izvērtēja, vai konkurentiem bija pietiekami liela rezerves jauda, lai aptvertu lielāko daļu pārdošanas, vai tie var brīvi izmantot šo jaudu un vai potenciālie konkurenti var sniegt savu ieguldījumu šādas rezerves jaudas piešķiršanā (Komisijas 2005. gada 3. maija Lēmums 2006/171/EK, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.3178 — *Bertelsmann/Springer/JV*) (OV L 61, 17. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Bertelsmann/Springer/JV*")). Komisija veica detalizētu izpēti par alternatīvo piegādātāju piekļuvi izejmateriāliem, lai tie varētu konkurēt ar apvienošanās rezultātā radušos vienību, uzsverot un cieši izvērtējot nepieciešamību piekļūt jauniem resursiem (Lēmums *Bertelsmann/Springer/JV*), par vieglu piekļuvi izejmateriāliem (Komisijas 2006. gada 29. marta lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.3975 — *Cargill/Degussa Food Ingedients*, turpmāk tekstā — "Lēmums *Cargill/DFI*")), par piekļuvi būtiskiem komponentiem (Komisijas 1995. gada 19. jūlija Lēmums 96/177/EK, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta IV/M.490 — *Nordic Satellite Distribution*) (OV L 53, 20. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Nordic Satellite Distribution*")), par palielinātu piegāžu pieejamību (Komisijas 1999. gada 9. marta Lēmums 2000/42/EK par procesu saskaņā ar Apvienošanās regulu (Lieta IV/M.1313 — *Danish Crown/Vestjyske Slagterier*) (OV L 20, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Danish Crown/Vestjyske Slagterier*")) un par citiem aspektiem tādiem kā ģeogrāfiskais novietojums, pieejamā infrastruktūra, transporta izmaksas, ražošanas izmaksas, politiskā stabilitāte, pieejamā zeme rūpnīcu paplašināšanai un piegāžu ierobežotā pieejamība (šī sprieduma 80. punktā minētais Lēmums *Alcoa/Reynolds*).

146 Apstrīdētajā lēmumā Komisija nesekoja savai iepriekšējai lēmumu pieņemšanas praksei un neņēma vērā, kļūdaini pasniedza vai noraidīja prasītāju iesniegtos pierādījumus, nesniedzot pamatojumu šādai rīcībai. Prasītājas norādīja Komisijai, ka ražošanas jauda kolofonija tirgū bija ierobežota, ka tās katru gadu pielika lielas pūles, lai nodrošinātu piegādes, kas nepieciešamas drukāšanas tinšu ražošanai, un ka bija grūti saņemt saistības no piegādātājiem par nepieciešamo apjomu piegādi, ņemot vērā to ražošanas jaudu samazināšanos. Turklāt tās norādīja, ka jauda bija vienīgais atbilstošais kritērijs piegādes līguma piešķiršanai, ka tās būs spiestas iekļaut apvienošanās rezultātā radušos vienību savā piegādātāju lokā, jo atlikušie piegādātāji nevar piegādāt nepieciešamos apjomus, ka pieejamo izejmateriālu deficīts ir galvenais šķērslis iekļūšanai tirgū, ka nesenā pagātnē ir bijušas apgādes problēmas sakarā ar izejmateriālu deficītu un ka konkurējošajam piegādātājam nācās apturēt noteiktu kolofonija sveķu ražošanu sakarā ar izejmateriālu trūkumu.

147 Kaut gan Komisija Apstrīdētajā lēmumā ņēma vērā *Sun* papildu apsvērumus, kas sniedza specifiskus piemērus par piegāžu deficītu, tā nenonāca pie pareiza secinājuma, jo tā attiecināja šo deficītu uz tehniskām problēmām un nevis uz vispārējo jaudas trūkumu tirgū. Komisija ne atkārtoti izvērtēja šo informāciju pēc tam, kad bija to pārrunājusi ar apvienošanās dalībniekiem, ne arī paskaidroja, kā piegādātāja izolēta tehniska problēma varēja radīt situāciju, kurā šis piegādātājs pilnībā atsakās veikt piegādi klientam, kad, pēc Komisijas pašas teiktā, visiem ražotājiem ir rezerves jaudas. Nav arī skaidrs, kā Komisijas varēja secināt, ka "šķiet, ka attiecīgais klients bija spējīgs atrast alternatīvu piegāžu avotu, kas mīkstināja pēkšņā deficīta ietekmi". Nekāda šāda informācija netika iesniegta Komisijai, ne arī tā bija sazinājusies ar *Sun*, lai pārbaudītu šo apgalvojumu.

148 Prasītājas arī norāda uz administratīvā procesa laikā iesniegtajām vēstulēm, kas parāda, ka *Hexion* pašai bija jārisina problēmas ar ražošana jaudām tāpēc, ka tā nevarēja apstiprināt lūgtos apjomus un tai nācās vilkt lozes, lai izvēlētos klientus. Prasītājas arī norāda, ka, ņemot vērā izejmateriālu deficītu, apvienošanās rezultātā radusies vienība sakarā ar tās lielumu, infrastruktūru un pieredzi var iegūt lielu ietekmi vai kontroli pār kolofonija sveķu piegādēm, un tas nostādīs mazos piegādātājus vēl sliktākā stāvoklī, jo tie nevar stāties pretī *Hexion* un *Akzo* lielumam un spēkam. Nenovēršami, jebkāda hipotētiska konkurējošo uzņēmumu attīstība būs pat daudz grūtāka, ja pat ne neiespējama. Tomēr Komisija neizmeklēja, vai *Hexion* un *Akzo* apvienotais iepirkšanas spēks attiecībā pret kolofonija sveķu piegādātājiem varētu būtiski pārsniegt to konkurentu iepirkšanas spēku un kāda būtu šādas situācijas ietekme uz tirgu.

149 Prasītājas apgalvo, ka trīs dokumenti, kas ir atrodami internetā, apstiprina izejmateriālu deficītu pēdējo mēnešu laikā un prasītāju vērtējumu par nozares situāciju. Pēc prasītāju domām, nesenajā ziņojumā par sveķiem, ko publicēja *Ink World Magazine*, *Hexion* "sveķu" produkcijas menedžeris paziņoja, ka vienīgā lielākā problēma, kas skar sveķu nozari, ir izejmateriālu nestabilā pieejamība un ar to saistītās izmaksu palielināšanās un ka no *Hexion* skatupunkta izmaksu palielināšanās un taleļlas un kolofonija sveķu deficīts bija būtiskas problēmas. 2006. gada 2. augusta apvienotajā paziņojumā *Megara* un *Resinall* līdzīgā veidā apstiprina, pēc prasītāju domām, ka piegādes situācija bija ļoti smaga, un līdztekus tam norāda, ka šogad nozarei bija nepieredzētas problēmas, ieskaitot izejmateriālu deficītu un izmaksu paaugstināšanos, ka, tā kā tuvojas visnoslogotākais laiks gadā, nesenie notikumi padarīja par iespējamām turpmākas piegādes problēmas un ka tādēļ *Resinall* nepieņēma jaunus klientus vai uzņēmumus līdz nākamajam paziņojumam un veiks visu, lai izvairītos no nepieciešamības pēc kvotām. Visbeidzot *DRT* mājas lapa, pēc prasītāju domām, parāda, ka pēdējās ziņas no Ķīnas par izejmateriāliem norāda, ka situācija vēl joprojām ir ļoti grūta.

150 Papildus tam prasītājas piebilst, ka, lai gan ziņojums par sveķiem un *Megara* un *Resinall* paziņojums nebija pieejams līdz 2006. gada 29. maijam, ir pārsteidzoši tas, ka Komisija neievēroja nekādas norādes par izejmateriālu deficītu pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Kaut gan Apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, ka *Megara* un *DRT* ir, attiecīgi, 5000 tonnu rezerves jauda (kas ir 50 % no tās ražošanas jaudas) un 1000 tonnu rezerves jauda (kas ir aptuveni 6 % no tās ražošanas jaudas), *Megara* paziņoja par bažām, ka tās pat nespēs izpildīt tās pastāvošās saistības. Saskaņā ar prasītāju teikto — *DRT* arī ir nopietnas piegādes problēmas.

151 Prasītājas arī apšauba Komisijas metodoloģiju jaudas aprēķināšanai. Kaut gan Komisija esot sapratusi, ka pieprasījums ir sezonas rakstura, kas ietver piegādes problēmas sakarā ar jaudas ierobežojumiem, tā neesot novērtējusi to, ka nozarei, kurā ir rezerves jauda, ir jāspēj izmantot šo rezerves jaudu, lai izpildītu klientu pasūtījumus augsta pieprasījuma periodos.

152 Prasītājas secina, ka dati, kas bija Komisijas rīcībā, nepamato tās secinājumu, ka "lielākā daļa ražotāju apstiprina, ka tirgū ir jaudas rezerves". Prasītājas uzskata, ka Komisijas apgalvojums, ka "pieci no septiņiem klientiem norādīja, ka tirgū nebija jaudas ierobežojumu un bija rezerves jaudas" un ka "divi citi klienti nepauda savu nostāju", ir nepareizs, jo abas prasītājas norādīja, ka tirgū bija jaudas ierobežojumi.

153 Pirmkārt, Komisija atzīmē, ka prasītājas nav apstrīdējušas to, ka apvienošanās dalībnieku konkurentiem bija jaudas rezerve vismaz 19,5 % apmērā no kopējā ražošanas apjoma tirgū, un 41 %, ja ņem vērā aplēses par tirgus daļām, kas ir ražotājiem, kas neatbildēja uz šo jautājumu.

154 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka prasītāju arguments ir konceptuāli kļūdains tāpēc, ka izejmateriālu deficīts tirgū skar visus piegādātājus vienādā veidā. Pret konkurenci vērsta ietekme rastos tikai tad, ja vienībai, kas radusies apvienošanās rezultātā, būtu priekšrocības saistībā ar piekļuvi izejmateriāliem, tādējādi ierobežojot tās konkurentiem piekļuvi šīm piegādēm. Tomēr prasītājas to neapgalvo un nav nekādu norāžu šajā sakarā. No dokumenta, ko Komisija ieguva internetā, izriet, ka tikai 25 % no sveķiem tiek izmantoti kolofonija sveķu ražošanā, kas tiek izmantoti drukāšanas tinšu nozarē. Tā rezultātā apvienošanās rezultātā radusies vienība varētu iepirkt sakarā ar tās globālo tirgus daļu attiecībā uz kolofonija sveķiem [20–30] % (Apstrīdētā lēmuma 53. apsvērums) 5—10 % no globālā sveķu apjoma, kas nenorāda uz ievērojamu iepirkšanas spēku.

155 Treškārt, tirgus izpēte neesot norādījusi, ka izejmateriālu deficīts būtu šķērslis ražošanas palielināšanai. Kaut gan tā specifiski nejautāja apvienošanās dalībnieku konkurentiem, vai tie sastapās ar noteiktu sveķu deficītu, Komisija uzskata, ka šī informācija būtu bijusi minēta atbildēs uz konkurentu anketas 39. un 40. jautājumu, ja tie būtu uzskatījuši, ka šis deficīts ir būtisks šķērslis ražošanas palielināšanai. Tomēr tas tā nav. Komisija arī apgalvo, ka vienīgais klients, kas administratīvā procesa laikā minēja šo izejmateriālu deficīta problēmu, esot bijis *Siegwerk*. Gan *Flint*, gan *Sun* administratīvā procesa laikā klusēja par problēmu, kuru tās tagad uzskata par galveno elementu koncentrācijas vērtēšanā. Turklāt Komisijai iesniegtā informācija par [*konfidenciāli*] norāda attiecīgi uz problēmām saistībā ar tehniska rakstura grūtībām un reaktoru apkalpošanu. Šajā informācijā nav minēta neviena norāde uz izejmateriālu deficītu.

156 Ceturtkārt, saistībā ar publikācijām, uz kurām atsaucas prasītājas, Komisija atgādina, ka apstrīdēto pasākumu tiesiskums ir jāizvērtē saistībā ar faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, kas pastāvēja tad, kad attiecīgais pasākums tika pieņemts. Tā arī

uzskata, ka šo dokumentu detalizētāka izpēte atklāj, ka nevienā no tiem nav norāžu par izejmateriālu deficītu, kas būtu kavējis kolofonija sveķu ražošanas palielināšanu.

157 Piektkārt, saistībā ar iepriekšējiem lēmumiem Komisija norāda, ka šīs lietas ir attiecušās uz pavisam citādiem faktiem nekā šajā lietā un ka tādējādi tiem nav nozīmes šajā lietā.

158 Visbeidzot, Komisija norāda, ka *Siegwerk*, atbildot uz klientu anketas 35. un 39. jautājumu, norādīja, ka "tirgū [bija] jaudas rezerves".

159 Personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka cenas strauji paaugstinājās apvienošanās laikā sakarā ar pārejošu piedāvājuma samazināšanos attiecībā pret pieprasījumu, kas izrietēja no zemas kvalitātes izejmateriāliem, sliktā laika, kas aizkavēja kolofonija sveķu ražu, un spekulācijām, bet šos sveķus varēja iegūt par tirgus cenu, un ka cenas pēc tam kritās. Saistībā ar tikšanos ar *Sun*, kas notika pēc tam, kad tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka to prasītājas zināja, iesniedzot šo prasības pieteikumu.

160 Saistībā ar divām publikācijām, uz kurām atsaucas prasītājas, personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka tajās ietvertajiem apgalvojumiem nav nozīmes, jo tiem nav nekādas saiknes ar kolofonija sveķu ražošanu Eiropā. Trešā norāda, ka *Arez* uzsāka projekta būvniecību Ķīnā, lai dubultotu ražošanas apjomu, kas norāda uz to, ka šis uzņēmums uzskatīja, ka tam ir nepieciešamā piekļuve izejmateriāliem. Turklāt šīs publikācijas

kopā ar ražošanas un pārdošanas vienošanos starp *Megara* un *Resinall* ir piemēri par ienākšanu tirgū, kas pierāda, ka šķēršļi ienākšanai tirgū un ražošanas paplašināšanai bija zemi.

161 Visbeidzot, neviens no faktiem neatbalstot secinājumu, ka vienība, kas radusies apvienošanās rezultātā, varēja iegūt priekšrocības saistībā ar piekļuvi izejmateriāliem. Tieši pretēji, 2006. gada 7. aprīļa sanāksmē *Sun* pauda bažas, ka *Hexion* nebija vertikāli integrēta sveķu sektorā, atšķirībā no tās dažiem konkurentiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

162 Ar šī pamata pirmo daļu prasītājas pēc būtības izvirza divus iebildumus, ar pirmo no kuriem tās apgalvo, ka Komisija ir kļūdījusies, konstatējot, ka tirgū ir jaudas rezerves; ar otro tās apgalvo, ka Komisija pieļāvusi kļūdu, neanalizējot Apstrīdētajā lēmumā ne kolofonija sveķu ražošanai nepieciešamo izejmateriālu nepieciešamību, ne apgalvotā izejmateriālu deficīta ietekmi uz jaudas izmantošanu.

— Par pirmo iebildumu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar jaudām tirgū

163 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 63.–67. apsvērumā uzskatīja, ka tirgū bija jaudas rezerves.

164 Tādējādi ir jāizvērtē, vai Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tirgū bija jaudas rezerves.

165 Pirmkārt, saistībā ar apgalvotajiem vispārējiem un sezonas rakstura ierobežojumiem, no administratīvās lietas materiāliem izriet, ka prasītājas norādīja, ka tirgū bija ierobežojumi, kas ierobežoja ražošanas jaudu, ka piegādātāju jaudas potenciāli samazinājās un *Sun* pielika lielas pūles, lai katru gadu nodrošinātu nepieciešamās piegādes, it īpaši par laikposmu no septembra līdz decembrim, ka pieprasījums bija sezonāli augsts un ka ražošanas jaudas bija nepietiekamas (*Flint* atbilde uz klientu anketas 40. jautājumu un *Sun* atbilde uz klientu anketas 39. jautājumu). Turklāt savos papildu apsvērumos *Sun* norādīja, ka [*konfidenciāli*].

166 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Apstrīdētais lēmums 62.–65. apsvērumā ir galvenokārt balstīts uz informāciju, ko iesniedza apvienošanās dalībnieku konkurenti, saskaņā ar kuru tirgū bija vismaz 19,5 % rezerves jauda no kopējās ražošanas jaudas un kura varētu atbilstoši aplēsēm sasniegt 41 % (skat. šī sprieduma 25. punktu). Saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 65. apsvērumu pieci no septiņiem klientiem, kuri atbildēja uz anketu, atzina, ka tirgū ir rezerves jaudas. Tiktāl, ciktāl prasītājas to apstrīd, Komisija pamatoti atsaucas uz *Siegwerk* atbildēm uz klientu anketas 35. un 39. jautājumu, kurā tā atzīst, ka pastāv jaudas pārpalikumi. Tādējādi no lietas materiāliem izriet, ka tikai *Flint* un *Sun* administratīvā procesa laikā tieši norādīja, ka jauda bija ierobežota. No *Sun* papildu apsvērumiem un [*konfidenciāli*] atbildes arī izriet, ka [*konfidenciāli*]. Faktiski tās norāda, ka [*konfidenciāli*].

167 Turklāt no elektroniskā pasta sarakstes, ko iesniedza *Sun*, arī izriet, ka [*konfidenciāli*]. Tā rezultātā Komisijai nebija nekāda pienākuma sniegt turpmākus paskaidrojumus par [*konfidenciāli*] vai pārbaudīt tās apgalvojumus šajā sakarā, sazinoties ar *Sun*. Papildus tam, tā kā iesniegtā informācija [*konfidenciāli*], Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisijai nebija jāpārbauda šis aspekts, sazinoties ar *Sun*.

168 Šajos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisijai nebija pienākums vairāk apstiprināt savus konstatējumus, kas izklāstīti Apstrīdētā lēmuma 67. apsvērumā, un ka tā nebija pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tirgū bija jaudas rezerves.

169 Otrkārt, saistībā ar apgalvotajiem jaudas ierobežojumiem, ar ko saskārās prasītāju konkurenti, *Flint* norādīja, ka citiem piegādātājiem nebija pietiekamas jaudas rezerves, ka bija ļoti grūti panākt saistības par attiecīgajiem apjomiem, kas prasītājiem bija nepieciešami no piegādātājiem, ka jauda bija galvenais faktors piegādes līguma noslēgšanā un ka tai bija jāiekļauj apvienošanās rezultātā radusies vienība savu piegādātāju lokā, tā kā citi piegādātāji nespēja piegādāt tai nepieciešamos apjomus (atbildes uz klientu anketas 12., 40., 43. un 45. jautājumu). Turklāt *Sun* norādīja, ka visi kolofonija sveķu ražotāji tagad apgādā tinšu ražošanas nozari un ka tā rezultātā nebija alternatīva piegādātāja nozarei, ka nepieciešamais apjoms bija viens no kritērijiem līguma noslēgšanai, ka uz to brīdi neviens piegādātājs nespēja apmierināt tās vajadzības un ka visiem lielajiem kolofonija sveķu ražotājiem bija vairākas piegādes stratēģijas (atbildes uz klientu anketas 12., 42. un 44. jautājumu). Visbeidzot, *Siegwerk* apgalvoja, ka nebija alternatīvu piegādātāju Eiropā esošajiem piegādātājiem (atbilde uz klientu anketas 12. jautājumu).

170 Šajā sakarā ir jānorāda, ka šajā lietā vienīgais būtiskais jautājums ir par to, vai pieejamā jauda ļauj apvienošanās dalībnieku klientiem nodot pasūtījumus, ko līdz šim izpildīja apvienošanās dalībnieki, citiem pastāvošiem piegādātājiem vai potenciāliem jauniem tirgus dalībniekiem. No atbildēm uz klientu anketām, kas ir izklāstītas iepriekšējā punktā, izriet, ka tikai *Flint* administratīvā procesa laikā skaidri norādīja, ka bija problēmas saistībā ar apjomiem no apvienošanās dalībnieku konkurentiem. Tomēr *Flint* arī norādīja, ka sakarā ar grūtībām panākt saistības par "atbilstošo apjomu" piegādi no piegādātājiem, ka šādas saistības varēja tikt panāktas, ja klients vēlējās maksāt nosaukto cenu ("Ja mēs maksājam, mēs saņemam!", atbilde uz klientu anketas 40. jautājumu). Tādējādi apgalvotās grūtības, šķiet, vairāk ir saistītas ar piegādātāju pieprasīto cenu līmeni atkarībā no pieprasījuma, nevis ir saistītas ar jaudas trūkumu.

171 Turpinot, lai atturētu apvienošanās rezultātā radušos vienību no pret konkurenci vērstu darbību veikšanas, nav nepieciešams, lai visi tās klienti varētu nodot savus pasūtījumus citiem piegādātājiem. Faktiski prasītāju iespēja nodot būtisku daļu no to pieprasījuma citiem piegādātājiem var tikt uzskatīta par draudiem, kas var izraisīt pietiekamus zaudējumus, lai apvienošanās rezultātā radušos vienību atturētu no šādas stratēģijas realizēšanas. Šajā lietā no daudzveidīgās piegādes stratēģijas, uz kuru *Sun* atsaucās administratīvā procesa laikā, izriet, ka klienti cenšas iekļaut vairākus piegādātājus savā piegādes portfelī. No *Arizona*, *Cray Valley* un *Respol* tirgus daļām, kā arī no to ražošanas jaudām un būtiskām jaudas rezervēm, kas ir identificētas Apstrīdētā lēmuma 51. un 62.–64. apsvērumā un ko prasītājas nav apstrīdējušas, izriet, ka šie piegādātāji ir spējīgi piegādāt lielus apjomus, kas ir nepieciešami prasītājām. Ir arī jānorāda, ka mazajiem piegādātājiem kopā ir aptuveni 21 % no tirgus un būtiskas jaudas rezerves. Tādējādi Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija

nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētā lēmuma 68. un 71. apsvērumā konstatējot, ka citiem ražotājiem tirgū bija iespēja pretdarboties pret konkurenci vērstai rīcībai un apgādāt vienošanās dalībnieku galvenos klientus.

172 Visbeidzot ir jāatgādina, ka tikai *Flint* un *Sun* administratīvā procesa laikā norādīja, ka pastāvēja jaudas ierobežojumi, bet citi klienti, ieskaitot *Siegwerk*, un visi apvienošanās dalībnieku konkurenti atzina, ka pastāvēja jaudas rezerves. Šo iemeslu dēļ Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāju konkurentiem nebija jaudas ierobežojumu, kas liegtu šiem klientiem nodot pietiekami nozīmīgu to pasūtījumu daļu citiem piegādātājiem.

173 Ņemot vērā iepriekš minēto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija varēja pamatoti uzskatīt, ka tirgū pastāvēja jaudas rezerves. Tā rezultātā šis iebildums ir jānoraida.

— Par otro iebildumu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar izejmateriālu pieejamību

174 Vispirms ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 67. punktā Komisija konstatēja, ka pēdējo gadu laikā līdz apvienošanās realizācijai notika izejmateriālu, kas ir būtiskas sastāvdaļas kolofonija sveķu ražošanā, cenu paaugstināšanās, piemēram, jēlnaftas, dabīgo kolofonija sveķu un taleļļas, proti, kolofonija sveķu cena paaugstinājās no USD 500 par tonnu 2004. gada 1. janvārī līdz aptuveni USD 1250 par tonnu Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā.

175 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētajā lēmumā neanalizējot izejmateriālu, kas ir nepieciešami kolofonija sveķu ražošanai, pieejamību un apgalvotā šādu materiālu deficīta ietekmi uz ražošanas jaudu izmantošanu.

176 Pirmkārt, saistībā ar apgalvojumiem par izejmateriālu deficītu ir jānorāda, ka *Siegwerk* atbildē uz klientu anketas 36. un 39. jautājumu izklāstīja, ka augstās cenas un izejmateriālu nepieejamība bija būtisks šķērslis iekļūšanai tirgū tajā laikā un ka pēdējo gadu laikā ir bijušas nopietnas piegādes problēmas saistībā ar izejmateriālu trūkumu. Atbildē uz klientu anketas 15. jautājumu *Siegwerk* arī norādīja, ka 2006. gada februārī *Arizona* pārtrauca tai piegādāt lielāko daļu modificēto fenola sveķu, jo tā bija pārtraukusi ražošanu sakarā ar pastāvīgu divu būtisku izejmateriālu trūkumu, proti, taleļļas jēlsveķu un kolofonija sveķu trūkumu. Turklāt ir jau atgādināts, ka Apstrīdētā lēmuma 67. apsvērumā ir norādīts uz būtisku izejmateriālu cenu paaugstināšanos vairāku gadu laikā līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikam. Visbeidzot personas, kas iestājušās lietā, atzīst, ka bija noticis īslaicīgs piedāvājuma kritums saistībā ar pieprasījumu dažādu faktoru kombinācijas dēļ.

177 Tomēr Komisija pamatoti uzsver, ka *Siegwerk* bija vienīgais no desmit klientiem, kas atbildē uz klientu anketu norādīja problēmu, kas rodas no izejmateriālu pieejamības. Neviens cits klients, pat ne *Flint* un *Sun*, administratīvā procesa laikā neapgalvoja, ka ir šādas grūtības. Tāpat neviens no apvienošanās dalībnieku 13 konkurentiem, kas atbildēja uz konkurentu anketu, neminēja šādas problēmas saistībā ar taleļļas jēlsveķiem vai kolofonija sveķiem, kaut gan Komisija uzdeva jautājumus par jaudas izmantošanu hibrīdsveķu ražošanā (kas sastāv no hidrokarbona sveķiem un sveķiem, kas bāzēti uz taleļļas vai kolofonija sveķiem) un grūtībām iekļūt it īpaši kolofonija sveķu

tirgū (konkurentu anketas 39. un 40. jautājums). Faktiski vienīgā norāde šajā sakarā ir no *Cray Valley*, kas apgalvoja, ka "ierobežota piekļuve lētiem izejmateriāliem (it īpaši hidrokarboniem)" bija šķērslis jaunienācējiem. *Arizona* šajā sakarā nenorādīja ne uz kādām grūtībām. Tomēr kolofonija sveķu ražotāji ir vislabākajā stāvoklī, lai noteiktu piegādes problēmas saistībā ar to izejmateriāliem. Papildus tam, personas, kas iestājušās lietā, arī apgalvo, ka, neraugoties uz īslaicīgo piedāvājumu trūkumu salīdzinājumā ar pieprasījumu, tāpat bija iespējams iegūt kolofonija sveķus par tirgus cenu.

178 Ņemot vērā iepriekš minēto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka saistībā ar vienīgi *Siegwerk* apgalvojumiem un situācijā, kurā visiem ražotājiem būtu jāpieredz tādas pašas grūtības, Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētajā lēmumā neizvērtējot izejmateriālu pieejamību.

179 Otrkārt, saistībā ar dokumentiem, kas pieejami internetā, uz kuriem atsaucās prasītājas, ir jānorāda, ka, no vienas puses, tos nevar ņemt vērā kā pierādījumus par apgalvotā izejmateriālu deficīta pastāvēšanu, jo neviens no šiem dokumentiem netika iesniegts Komisijai administratīvā procesa laikā. Papildus tam paziņojums par vienošanos starp *Megara* un *Resinall* un sveķu ziņojums bija publicēts pēc Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, bet *DRT* apgalvojums nav datēts.

180 No otras puses, tiktāl, ciktāl prasītājas mēģina pamatoties uz šiem dokumentiem, lai pierādītu, ka taleļļas jēlsveķu un kolofonija sveķu deficīts Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā iespējami bija vispārzināms fakts, ir jānorāda, ka *Resinall* paziņojums nenorāda, kurus izejmateriālus skāra šis deficīts, vai arī šī deficīta iemeslus, un ka personas, kas iestājušās lietā, norādīja, prasītājām to neapstrīdot, ka *Resinall* Apstrīdētā lēmuma vai tā paziņošanas laikā Eiropā nepārdeva kolofonija sveķus. Turklāt *DRT* apgalvojums atsaucas uz terpēna derivātiem un personas, kas iestājušās

lietā, apgalvoja, prasītājām to neapstrīdot, ka tas, kas ir patiesība saistībā ar terpēna derivatīviem, obligāti nav patiesība attiecībā uz kolofonija sveķiem. Tiktāl, ciktāl šis apgalvojums atsaucas uz kolofonija sveķiem, ir jānorāda, ka no šī apgalvojuma nav redzams, vai tas norāda uz ražošanas palielināšanos vai uz cenu paaugstināšanos, un ka pat pierādījumi par cenu paaugstināšanu obligāti nepierāda, ka ir deficīts. Visbeidzot, no sveķu ziņojuma izriet, ka tas specifiski neattiecas uz taleļļas jēlsveķiem vai kolofonija sveķiem, bet uz visiem izejmateriāliem un īpaši uz hidrokarboniem, ka tas vispārēji atsaucas uz grūtībām 2005. gadā, bet, ka piegādes stabilizējās 2006. gadā un ka 2005. gada grūtības bija saistītas ar cenu paaugstināšanos un to nestabilitāti nekā ar attiecīgo divu izejmateriālu deficītu. Faktiski vienīgā specifiskā norāde uz šo divu izejmateriālu deficītu attiecas uz 2005. gadu un izskaidro šo deficītu, kā arī to augstākās izmaksas saistībā it īpaši ar augstākām enerģijas izmaksām. Tādējādi ir jāuzskata, ka šie dokumenti nepierāda, ka taleļļas jēlsveķu un kolofonija deficīts bija vispārzināms fakts Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā un ka Komisijai tādēļ nebija pienākuma izvērtēt šo jautājumu.

181 Šo iemeslu dēļ Pirmās instances tiesa uzskata, ka internetā atrodamie dokumenti, uz kuriem atsaucas prasītājas, neparāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neizvērtējot Apstrīdētajā lēmumā izejmateriālu pieejamību.

182 Treškārt, saistībā ar apgalvojumu, ka apgalvotais izejmateriālu deficīts liedz konkurentiem paplašināt ražošanu un ir šķērslis ienākšanai un attīstībai tirgū, Komisija pamatoti norāda, ka prasītājas neizskaidroja, kā pret konkurenci vērsta iedarbība varēja rasties no izejmateriālu deficīta, kas skartu visus ražotājus vienādā veidā. Šajā sakarā ir jānorāda, ka *Siegwerk* atbildē uz klientu anketas 12. jautājumu apgalvoja, ka lielākais sveķu apjoms tiek ražots Ķīnā un ka, ja sveķi no Ķīnas kļūtu dārgāki,

visiem piegādātājiem visā pasaulē būtu viena un tā pati problēma. Faktiski, ja dabīgie sveķi nav pieejami, neviens ražotājs, pat ne apvienošanās rezultātā radusies vienība, nespētu saražot kolofonija sveķus no dabīgajiem sveķiem. Savukārt, ja tie ir pieejami, jebkurš ražotājs var tos iegūt, ja vien tas ir gatavs maksāt cenu (skat. šī sprieduma 170. punktu).

183 Tādējādi, kā Komisija norāda, tikai apvienošanās dalībnieku priekšrocībām saistībā ar piekļuvi salīdzinājumā ar konkurentiem varētu būt ietekme uz konkurenci. Tomēr prasītājas neapgalvo, ka apvienošanās dalībniekiem būtu šāda piekļuve. Tās tikai apgalvo, ka apvienošanās rezultātā radusies vienība sakarā ar tās lielumu, infrastruktūru un pieredzi iegūt kontroli vai ietekmi uz dabīgo sveķu piegādi. Tomēr Komisija norādīja, prasītājām to neapstrīdot, ka apvienošanās rezultātā radusies vienība iepirks tikai 5–10 % no globālā dabīgo sveķu daudzuma (skat. iepriekš šī sprieduma 154. punktu).

184 Šo iemeslu dēļ Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītāju argumenti, ka, pirmkārt, izejmateriālu deficīts liegtu konkurentiem palielināt ražošanu un būtu šķērslis ienākšanai un attīstībai tirgū, un, otrkārt, ka apvienošanās rezultātā radušās vienības rīcībā būtu būtisks iepirkšanas spēks, nav pietiekami pierādīti.

185 Ceturtkārt, saistībā ar norādēm uz Pamatnostādnēm un Komisijas iepriekšējiem lēmumiem ir pietiekami norādīt, ka katra lieta ir jāizvērtē saistībā ar tās specifiskajiem faktiskajiem apstākļiem un ka no iepriekš minētā izriet, ka prasītāju iesniegtie pierādījumi nepierāda to, ka Komisijai bija pienākums Apstrīdētajā lēmumā apskatīt izejmateriālu pieejamību un apgalvotā izejmateriālu deficīta ietekmi uz jaudas izmantošanu.

186 Ņemot vērā iepriekš minēto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētajā lēmumā neapskatot izejmateriālu pieejamību un apgalvotā izejmateriālu deficīta ietekmi uz jaudas izmantošanu. Tā rezultātā šis iebildums ir jānoraida.

187 No tā izriet, ka šī pamata daļa ir jānoraida.

b) Otrā daļa, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar apvienošanās rezultātā radušās vienības klientu vertikālas integrācijas būtību un apjomu

Lietas dalībnieku argumenti

188 Prasītājas norāda, ka Komisija neizvērtēja klientu vertikālās integrācijas būtību un raksturu. Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā atzīmējot, ka tādi uzņēmumi kā *Siegwerk* un *Flint*, kuriem ir "sava kolofonija sveķu ražošana [..], veiksmīgi disciplinē savus piegādātājus", Komisija izmantoja ražošanas jaudas datus, ko bija aplēsuši apvienošanās dalībnieki, un nepajautāja prasītājām par to ražošanas būtību. Attiecīgā personīgā ražošana aptver tikai vienu specifiku kolofonija sveķu tipu, kas var tikt izmantots tikai ierobežotas drukāšanas tinšu diapazona ražošanā. Turklāt 25 000 tonnu un 12 000 tonnu vietā *Flint* un *Siegwerk* faktiski saražo tikai [*konfidenciāli*]. Pienācīga izmeklēšana, kas censtos koroborēt šos datus, būtu atklājusi, ka šai ražošanai nav potenciāla ierobežot apvienošanās dalībniekus tāpēc, ka prasītājas tāpat paliktu

atkarīgas no ārējām piegādēm. Komisija nepārliecinājās, vai tās rīcībā esošā informācija bija pareiza, atbilstoša un objektīva. Tā kā abas prasītājas bija izteikušas bažas par apvienošanos savos apsvērumos, norādot uz konkurences ierobežojumiem, kurus radīs apvienošanās, ir pārsteidzoši, ka Komisija atkārtoti neizvērtēja apvienošanās dalībnieku iesniegtos datus.

189 Komisija norāda, ka prasītājas nenoliedz, ka *Flint* un *Siegwerk* ir nozīmīgas savas ražotnes un ka starpība starp Apstrīdētajā lēmumā minētajām aplēsēm un prasītāju iesniegtajiem datiem ir maza. Prasītāju apgalvojums, ka savas ražotnes var tikt izmantotas tikai ierobežota drukāšanas tinšu klāsta ražošanai, ir jānoraida kā nepamatots tāpēc, ka drukāšanas tinšu sektorā izmantojamo kolofonija sveķu ražotāji parasti ir spējīgi saražot visu diapazonu. Jebkurā gadījumā prasītāju argumenti neliek apšaubīt Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā izdarīto secinājumu, ka klienti var draudēt integrēties vertikāli.

190 Personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka *Flint* un *Siegwerk* kopēja jauda pēc pašu datiem [*konfidenciāli*] apmērā ir būtiska salīdzinājumā ar *Hexion* pirmsapvienošanās jaudu 35 000 tonnu apmērā. Komisija no koncentrācijas paziņojuma zināja, ka *Flint* un *Sun* ražoja tikai rezinātus. Ņemot vērā aizvietošanas vieglumu, *Flint* un *Siegwerk* varēja izmantot to iekšējās ražošanas jaudas, lai disciplinētu piegādātājus, pirmkārt, piedraudot tiem ar gravīras un ofseta tinšu ražošanai nepieciešamo sveķu pasūtīšanas izbeigšanu, un, otrkārt, atbrīvojot citu piegādātāju jaudas citu sveķu tipu ražošanai drukāšanas tinšu tirgum. Visbeidzot, prasītājas labi zināja par to spēju draudēt ar vertikālo integrāciju, jo *Sun* bija draudējusi to darīt sanāksmes laikā ar *Hexion* 2006. gada 5. maijā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

191 Vispirms ir jāatgādina, ka apvienošanās dalībnieku klientu iepirkšanas spēka izvērtēšanas kontekstā Komisija Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā norādīja, ka atbilstoši pušu aplēsēm trijiem nozīmīgajiem klientiem bija savas ražošanas jaudas: *Flint* un *Siegwerk*, kuriem bija novērtētā ražošanas jauda, attiecīgi, 25 000 tonnu un 12 000 tonnu, un *Huber*, kas nesen nopirka *Micro Inks* un informēja tās piegādātājus, ka tā sāks nodot savus pasūtījumus savai meitas sabiedrībai.

192 Tādēļ ir jāizvērtē, vai Komisija pieļāva kļūdas saistībā ar *Flint* un *Siegwerk* vertikālo integrāciju, kas varētu ietekmēt tās secinājumu, ka apvienošanās dalībnieku klientiem ir iepirkšanas pretspēks.

193 Pirmkārt, saistībā ar starpību starp ražošanas apjomiem, kas ir norādīti Apstrīdētajā lēmumā, un datiem, ko iesniedza prasītājas, ir jānorāda, ka šī starpība ir minimāla. Pat uz prasītāju iesniegto datu bāzes *Flint* un *Siegwerk* kopējais ražošanas apjoms sastāda vairāk nekā [*konfidenciāli*] % no *Hexion* pirmsapvienošanās ražošanas jaudas. Šo iemeslu dēļ ir jāuzskata, ka prasītāju norādītajai atšķirībai nav nekādas ietekmes uz Komisijas secinājumu Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā par iepirkšanas pretspēku.

194 Otrkārt, saistībā ar argumentu, ka *Flint* un *Siegwerk* produkcija aprobežojas ar noteiktiem sveķiem un ka tādējādi tās ir atkarīgas no piegādātāju tirgus, personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka savas ražotnes, kaut arī tās aprobežojas ar noteiktiem sveķiem, ļauj tām izdarīt spiedienu uz piegādātājiem. Jebkurā gadījumā Komisija pamatoti apgalvo, ka *Flint* un *Siegwerk* ražotņu iespējamie ierobežojumi neietekmē Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā izklāstītās argumentācijas būtību. Faktiski tā izmanto *Flint*, *Siegwerk* un *Huber* piemērus, lai parādītu, ka apvienošanās dalībnieku klientu iepirkšanas pretspēku nostiprina tas, ka to draudi integrēties vertikāli ir reāli. Šo iemeslu dēļ ir jāuzskata, ka tam, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 69. apsvērumā neminēja *Flint* un *Siegwerk* iespējamos ražošanas ierobežojumus, nav nekādas ietekmes uz Komisijas secinājumu par iepirkšanas pretspēku.

195 Visbeidzot, no iepriekš minētā izriet, ka Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka saistībā ar šīs lietas apstākļiem nebija nepieciešams pārbaudīt datus par *Siegwerk* un *Flint* ražošanu.

196 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka apvienošanās dalībnieku klientiem bija iepirkšanas pretspēks, vai saistībā ar *Flint* un *Siegwerk* draudiem integrēties vertikāli būtu pieļāvusi kļūdu faktos, kas varētu apgāzt šo secinājumu.

197 Tā rezultātā šī pamata daļa ir jānoraida.

c) Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar izejmateriālu cenu paaugstināšanās nozīmīgo ietekmi

Lietas dalībnieku argumenti

198 Prasītājas uzskata, ka Komisija pienācīgi neizvērtēja dabīgo sveķu cenas paaugstināšanos no USD 500 līdz USD 1250, kas notika 29 mēnešu laikā līdz apvienošanās realizācijai, ietekmi uz konkurenci. *Sun* bija informējusi Komisiju par kolofonija sveķu cenu krasu paaugstināšanos, it īpaši to cenu paaugstināšanos, ko veica apvienošanās dalībnieki no 2005. gada februāra līdz 2006. gada 15. maijam. Tomēr Komisija neizvērtēja šo cenu paaugstināšanos kopsakarā ar pieaugošo pieprasījumu ietekmi uz kolofonija sveķu ražotājiem un iepircējiem, kaut gan citās lietās Komisija secināja, ka "spēja paaugstināt cenas [..] ir spēcīgs pierādījums tam, ka iepriekš konkurence nav bijusi pietiekama un, visticamāk, pēc apvienošanās realizācijas būtiski ierobežot tirgus spēku", kas pieder apvienošanās rezultātā radītajai vienībai (skat. lēmumu lietā *Nestlé*/*Perrier*) un ka cenu paaugstināšanas "ir pretrunā argumentam, ka cenas ierobežo jaudas rezervju pastāvēšana" (Komisijas 2000. gada 14. marta Lēmums 2002/244/EK, ar kuru koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.1663 — *Alcan/Alusuisse*) (OV 2002, L 90, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Alcan/Alusuisse*")).

199 Komisija norāda, ka prasītājas neizskaidro, kāpēc detalizēta izpēte saistībā ar izejmateriālu cenu paaugstināšanos, kas skar visu attiecīgā produkta ražotājus, būtu nepieciešama. Komisija apgalvo, ka šādas cenu paaugstināšanās nav saistīta ar apvienošanos un apvienošanās nav šo paaugstināšanos cēlonis. Tā kā izejmateriālu, kas nepieciešami kolofonija sveķu ražošanai, cenas ir būtiski paaugstinājušās pēdējo gadu laikā, līdz ar to kolofonija sveķu cenas arī ir paaugstinājušās.

200 Personas, kas iestājušās lietā, uzsver, ka prasības pieteikumā nav izklāstīts, kā izejmateriālu cenu paaugstināšanās var būt saistītas ar paziņoto koncentrāciju. Tāpat fakti lietās, kuru rezultātā tika pieņemts Lēmums *Alcan/Alusuisse* un Lēmums *Nestlé/Perrier*, nav salīdzināmi ar faktiem šajā lietā. Visbeidzot personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka *Sun* iesniegtie pierādījumi, kas attiecas uz cenu paaugstināšanos, tika izvērtēti Apstrīdētā lēmuma 66. un 67. apsvērumā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

201 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma 66. apsvērumā norādīja, ka *Akzo* un *Hexion* pagātnē bija paaugstinājuši kolofonija sveķu cenas. Apstrīdētā lēmuma 67. apsvērumā Komisija uzsvēra, ka šīs paaugstināšanās, kas notika vairāku gadu laikā pirms apvienošanās, notika sakarā ar izejmateriālu, kas ir galvenie elementi kolofonija sveķu ražošanā, cenu paaugstināšanos, piemēram, jēlnafta, kolofonija sveķi un taleļļa, kuru cenas ir būtiski palielinājušās pēdējo gadu laikā, proti, dabīgo kolofonija sveķu cena paaugstinājās no USD 500 par tonnu 2004. gada 1. janvārī līdz aptuveni USD 1250 par tonnu Apstrīdētā lēmuma datumā.

202 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētajā lēmumā neizvērtējot, kā to apgalvo prasītājas, pirmkārt, kolofonija sveķu cenu paaugstināšanos, īpaši to paaugstināšanos, kuras radīja apvienošanās dalībnieki, ietekmi un, otrkārt, izejmateriālu cenu paaugstināšanās ietekmi uz kolofonija sveķu ražotājiem un pircējiem.

203 Pirmkārt, saistībā ar kolofonija sveķu cenu paaugstināšanos, šī sprieduma 201. punktā jau ir norādīts, ka Apstrīdētajā lēmumā ir izskaidrots, ka šī paaugstināšanās radās sakarā ar izejmateriālu cenu paaugstināšanos. Prasītājas neapstrīd šo izskaidrojumu. No tā izriet, ka, pamatojoties uz šiem faktoriem, nevar tikt apgalvots, ka Komisija šajā lietā konstatēja, pretēji tās secinājumiem par faktiem lietā *Alcan/Alusuisse* un lietā *Nestlé/Perrier*, ka cenas nenorādīja par nepietiekamu konkurenci vai tirgus spēku. Tā kā prasītājas nav iesniegušas nevienu citu izskaidrojumu, lai pamatotu savu uzskatu, ka šīs vispārējās cenu paaugstināšanās, kas, *a priori*, ietekmē visus klientus vienādā mērā, ir nozīmīgas saistībā ar apvienošanās pret konkurenci vērstās ietekmes izvērtēšanu, tās nav pierādījušas, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neizvērtējot šo cenu paaugstināšanās ietekmi uz kolofonija sveķu pircējiem.

204 Otrkārt, saistībā ar izejmateriālu cenām Apstrīdētā lēmuma 67. apsvērumā ir norādīts, ka zināmā mērā šī paaugstināšanās ir sakarā ar jēlnaftas cenas paaugstināšanos. Turklāt ir jāatgādina, ka *Siegwerk* norādīja, un tas nav apstrīdēts, ka šīs paaugstināšanās ietekmēja visus attiecīgā produkta ražotājus vienādā mērā (skat. šī sprieduma 181. punktu). Tādēļ nav pamata uzskatīt, ka šīs vispārējās izejmateriālu cenu paaugstināšanās norāda uz konkurences problēmām (skat. šī sprieduma 181.–183. punktu). Patiešām, prasītājas nav iesniegušas nevienu specifisku iemelsu, kāpēc Komisijai bija jāizpēta izejmateriālu cenu paaugstināšanās ietekme uz kolofonija sveķu ražotājiem un iepircējiem.

205 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu, neanalizējot cenu paaugstināšanās ietekmi uz kolofonija sveķu ražotājiem un pircējiem. Tādējādi šī pamata daļa ir jānoraida.

d) Par ceturto daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar iepirkšanas pretspēku

Lietas dalībnieku argumenti

206 Prasītājas apgalvo, ka Komisija nepareizi izvērtēja to argumentus par iepirkšanas pretspēku. Nav pietiekami norādīt, ka pieprasījums tirgū ir koncentrēts vai ka klienti iepērk no vairākiem piegādātājiem. Komisijai bija jāfokusējas uz pircēju spēju rīkoties, lai vērstos pret piegādātāju mēģinājumiem paaugstināt cenas. Ņemot vērā lietas materiālos ietvertos pierādījumus, kas bija pretrunā Komisijas argumentam par iepirkšanas spēku, Komisijai bija pienākums veikt sarežģītāku analīzi, paplašinot to attiecībā uz nozares struktūru un citiem rādītājiem, kā arī attiecībā uz konkrētām stratēģijām, kuras pircēji varētu izmantot, lai ierobežotu cenu paaugstināšanu pēc apvienošanās (Komisijas 1998. gada 25. novembra Lēmums 1999/641/EK, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta IV/M.1225 — *Enso/Stora*) (OV L 254, 9. lpp., turpmāk tekstā — "Lēmums *Enso/Stora*")). Apstrīdētajā lēmumā nav apskatīti visi šie jautājumi, jo Komisija tikai apgalvo, ka apvienošanās dalībnieku stiprā atkarība no dažiem lielajiem klientiem iestāsies pret jebkādu pret konkurenci vērstu rīcību, kaut gan prasītājas norādīja, ka tirgū nevalda iepirkšanas spēks un apgalvoja, ka tāpēc, ka tās iepērk no abiem apvienošanās dalībniekiem, tās bija īpaši pakļautas apvienošanās rezultātā radušās vienības diktātam. Prasītājas savos apsvērumos Komisijai bija norādījušas, ka tas bija pārdevēju tirgus un ka tās nevarēja realizēt būtiski kaulēšanās spēku attiecībā pret piegādātājiem nozarē dēļ tā, ka trūka alternatīvu piegādātāju un pastāvēja tehniski ierobežojumi. Ņemot vērā šos apsvērumus, Komisijai bija pienākums sniegt pamatojumu saviem secinājumiem, bet tā to neizdarīja, jo tā Apstrīdētajā lēmumā neizvērtēja prasītāju argumentus.

207 Komisija uzsver, ka prasītājas neapstrīd to, ka tirgus pieprasījuma puse ir ļoti koncentrēta, un norāda, ka ar pieciem vadošajiem tinšu ražotājiem ir saistāmi aptuveni [80–90] % *Hexion* ienākumu un [90–100] % *Akzo* ienākumu. Tā arī norāda, ka tirgus piedāvājuma puse ir mazāk koncentrēta, jo apvienošanās dalībnieku pārdošanas apjomi prasītājām ir [*konfidenciāli*] % no *Hexion* kopējā pārdošanas apjoma un [*konfidenciāli*] % no *Akzo* kopējā pārdošanas apjoma, bet tikai [*konfidenciāli*] % no *Sun* kopējām vajadzībām. Tā rezultātā apvienošanās dalībnieki ir daudz vairāk atkarīgi no prasītājām nekā prasītājas no tiem. Pircējiem ir arī nozīmīgs skaits uzticamu alternatīvu piegādātāju, pašu ražotnes un spēja integrēties vertikāli. Šajos apstākļos Komisija uzskata, ka secinājums Apstrīdētajā lēmumā par to, ka apvienošanās dalībnieku lielā atkarība no dažiem lieliem pircējiem ir ierobežojums iespējamajai pret konkurenci vērstajai rīcībai no apvienošanās rezultātā radušās vienības puses, ir pamatots.

208 Personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā rūpīgi izanalizēja jautājumu par iepirkšanas spēku. Lēmums *Enso/Stora* nenosaka politiku, kuru ievērot Komisijai būtu pienākums, ne arī fakti šajā lietā ir pietiekami līdzīgi, lai norādītu, ka ekvivalenti detalizēta analīze šajā lietā būtu nepieciešama. Atbildes uz jautājumiem, uz kuriem atsaucas prasītājas, nav pilnībā nepārprotamas, nav pretrunā Komisijas konstatētajiem un analizētajiem faktiem un nav pietiekami pamatotas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

209 Ir jāizvērtē, vai Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprobežojot savu analīzi par pirkšanas pretspēku ar elementiem, kas ir izklāstīti Apstrīdētajā lēmumā.

210 Vispirms ir jānorāda, ka Pamatnostādņu 64. un 65. punktā ir noteikts, ka pat uzņēmumi ar ļoti lielām tirgus daļām pēc apvienošanās var nebūt pozīcijā, lai būtiski traucētu efektīvu konkurenci, ja to klientiem ir pirkšanas pretspēks. Saskaņā ar Pamatnostādnēm pirkšanas pretspēks ir jāsaprot kā kaulēšanās spēks, kas pircējam ir attiecībā pret pārdevēju darījumu sarunās sakarā ar tā lielumu, tā komerciālo nozīmību pārdevēja skatījumā vai no tā spējas ticami draudēt ar pāriešanu saprātīgā laika posmā pie cita piegādātāja, ja piegādātājs nolemj paaugstināt cenas vai citādā veidā pazemināt piegādes kvalitāti vai noteikumus. Tā tas būtu arī gadījumā, ja pircējs varētu ticami draudēt vertikāli integrēties augšupējā tirgū vai atbalstīt augšupēju attīstību vai ienākšanu. Visbeidzot, ir ticamāk, ka lieliem un pieredzējušiem klientiem būs šāds pirkšanas pretspēks salīdzinājumā ar maziem uzņēmumiem fragmentētā nozarē.

211 Saistībā ar prasītāju pašu apgalvojumiem *Flint* norādīja, ka saskaņā ar tai zināmo kolofonija sveķu pircējiem nebija pirkšanas spēka (atbilde uz klientu anketas 40. jautājumu). *Siegwerk* uzskatīja, ka tas bija pārdevēja, nevis pircēja tirgus (atbilde uz klientu anketas 40. jautājumu). *Sun* norādīja, ka tās izpratnē pircēji nevarēja realizēt pirkšanas spēka spiedienu attiecībā pret piegādātājiem nozarē tāpēc, ka bija ļoti maz piegādātāju kopā ar grūtībām ātri nomainīt piegādātāju vai izmantot alternatīvus ķīmiskos produktus (atbilde uz klientu anketas 40. jautājumu).

212 Tādējādi tikai *Sun* iesniedza pamatojumu tam, ka nepastāvēja pirkšanas pretspēks, t.i., bija ļoti ierobežots piegādātāju skaits un bija grūti nodot pasūtījumus citiem piegādātājiem. Tomēr jau ir norādīts, ka prasītājas pietiekamā mērā nepierādīja šos apgalvojumus (skat. šī sprieduma 84. un turpmākos punktus un 94. un turpmākos

punktus). Tas pats attiecas uz apgalvojumiem par nepieciešamo apjomu trūkumu un piegādātāju jaudu, kas samazinās, ko, pēc prasītāju domām, norādīja *Flint* šajā kontekstā (skat. šī sprieduma 73. un turpmākos punktus).

213 Saistībā ar argumentu, ka Komisijai bija jāizvērtē klientu iespēja vērsties pret jebkuru piegādātāju mēģinājumu paaugstināt cenas un ka Komisijai bija jāveic sarežģītākā analīze, kas aptvertu nozares struktūru un citus aspektus, kā arī pircēju precīzās stratēģijas, ko tie varētu izmantot, lai vērstos pret cenu paaugstināšanu pēc apvienošanās, ir jāatgādina, ka, pirmkārt, Apstrīdētais lēmums ir pamatots šajā ziņā uz faktu, ka noteiktiem klientiem ir savas ražotnes, kas ļauj tiem disciplinēt to piegādātājus zināmā mērā. Otrkārt, Apstrīdētais lēmums norāda uz pircēju iespēju iegūt piegādes no citiem lieliem piegādātājiem un maziem piegādātājiem, kuriem ir nozīmīgas rezerves jaudas un kas var ražot visu kolofonija sveķu diapazonu. Treškārt, Komisija norāda, ka pieprasījums ir koncentrēts uz ļoti ierobežotu skaitu lielu klientu, kas tiem piešķir, īpaši ņemot vērā iepriekš minētos faktorus, būtisku kaulēšanās spēku. Ceturtkārt, Komisija norāda uz ticamiem vertikālās integrācijas draudiem, kas ļauj šiem klientiem disciplinēt savus piegādātājus (skat. šī sprieduma 28. punktu).

214 Turklāt šie apsvērumi, kas izklāstīti Apstrīdētajā lēmumā, pēc būtības atbilst attiecīgajiem faktoriem, lai izvērtētu atsverošo pirkšanas spēku, kas ir izklāstīti Pamatnostādņu 64. un 65. punktā (skat. šī sprieduma 210. punktu). Faktiski Apstrīdētajā lēmumā ir uzsvērta piegādātāju lielā atkarība no dažiem lielajiem klientiem. Pirmās instances tiesa uzskata, ka šajā sakarā nav nepieciešams, lai vērstos pret apvienošanās rezultātā radušās vienības pret konkurenci vērsto rīcību, lai šādi klienti pilnībā aizietu prom no šāda piegādātāja. Prasītāju iespēja nodot būtisku daļu sava pieprasījuma

citiem piegādātājiem var tikt uzskatīta par pietiekamu nozīmīgu zaudējumu draudu vienībai, kas radusies apvienošanās rezultātā, lai tas varētu motivēt šo vienību atturēties no šādas stratēģijas īstenošanas (skat. šī sprieduma 171. punktu).

215 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītājas saistībā ar drukāšanas tinšu sektorā izmantojamajiem sveķiem bija starp apvienošanās dalībnieku lielākajiem klientiem. Tā rezultātā pat daļas pasūtījumu nodošanas citiem piegādātājiem atbilstu būtiskam apvienošanās dalībnieku ražošanas apjomam. Ir arī jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa jau konstatēja, ka Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētā lēmuma 68. un 71. apsvērumā uzskatot, ka citiem ražotājiem tirgū bija jaudas, lai vērstos pret rīcību, kas vērsta pret konkurenci, un apgādāt apvienošanās dalībnieku galvenos klientus (skat. šī sprieduma 170.–172. punktu), un ka prasītājas nav pierādījušas, kā tās to apgalvo, ka pastāv nopietnas grūtības nomainīt piegādātāju sakarā ar nepieciešamību kvalificēt kolofonija sveķus, kas liedz klientiem ticami draudēt pāriet saprātīgā laika posmā pie citiem piegādātājiem, ja apvienošanās rezultātā radusies vienība nolems paaugstināt cenas (skat. šī sprieduma 96.–99. punktu).

216 Turklāt, kaut arī faktiskie apstākļi lietā, kurā tika pieņemts Lēmums *Enso/Stora*, noteica vajadzību sakarā ar īpašu tirgus struktūru pēc sarežģītas nozares struktūras un stratēģiju, kuras pircēji varētu izmantot, lai iestātos pret cenu paaugstināšanu pēc apvienošanās, analīzes, no iepriekš minētā izriet, ka tās neattiecas uz šo lietu. Ņemot vērā iepriekš konstatēto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisijai nebija pienākuma, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, veikt detalizētāku analīzi saistībā ar apvienošanās dalībnieku klientu pirkšanas pretspēku.

217 Ņemot vērā iepriekš minēto, šī daļa ir jānoraida.

e) Par apgalvoto pamatojuma nepietiekamību

218 Tiktāl, ciktāl prasītājas uzskata, ka Komisijas vērtējums par apvienošanās dalībnieku konkurentu pieejamajām rezerves jaudām nav pietiekami pamatots, it īpaši tāpēc, ka Komisija neizvērtēja Apstrīdētajā lēmumā ne kolofonija sveķu ražošanai nepieciešamo sveķu pieejamību, ne apgalvotā šo materiālu deficīta ietekmi uz jaudu izmantošanas iespējām, un ka tā neņēma vērā vai noraidīja prasītāju iesniegtos pierādījumus, nesniedzot tam nekādu pamatojumu, ir jāuzsver, ka no šī sprieduma 165.–185. punktā izklāstītajiem konstatējumiem izriet, ka Komisija ir pietiekami pamatojusi savu konstatējumu par to, ka tirgū bija rezerves jaudas. Apstrīdētā lēmuma 62.–67. apsvērumā ir skaidri un nepārprotami izklāstīta Komisijas argumentācija šajā sakarā, kas ir ļāvusi Pirmās instances tiesai veikt pārbaudi un ieinteresētajiem lietas dalībniekiem aizstāvēt savas tiesības.

219 Visbeidzot no konstatējumiem šī sprieduma 213. un 214. punktā izriet, ka Komisija pietiekami pamatoja savu secinājumu par apvienošanās dalībnieku klientu pirkšanas pretspēku. Apstrīdētā lēmuma 69.–71. apsvērumā ir skaidri un nepārprotami izklāstīta Komisijas argumentācija šajā sakarā, kas ir ļāvusi Pirmās instances tiesai veikt pārbaudi un ieinteresētajiem lietas dalībniekiem aizstāvēt savas tiesības.

220 No tā izriet, ka argumenti par apgalvoto pamatojuma nepietiekamību ir jānoraida.

221 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

222 Šajos apstākļos prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

223 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Sun Chemical Group BV*, *Siegwerk Druckfarben AG* un *Flint Group Germany GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas un atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai un personām, kas iestājušās lietā.

Pirrung Forwood Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 9. jūlijā.

Sekretārs Priekšsēdētājs

E. Coulon J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 2155

Prāvas rašanās fakti ..... II - 2156

A — Lietas dalībnieki un koncentrācijas puses ..... II - 2156

B — Preču tirgus ..... II - 2158

C — Administratīvais process ..... II - 2159

D — Apstrīdētais lēmums ..... II - 2160

Process ..... II - 2165

Lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 2167

Juridiskais pamatojums ..... II - 2168

A — Par prasības pieņemamību ..... II - 2168

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2168

2. Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2170

B — Par prasības būtību ..... II - 2171

1. Ievada apsvērumi ..... II - 2172

2. Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes ..... II - 2174

a) Par otro daļu, ar kuru tiek apgalvots tas, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās nekoordinēto ietekmi ..... II - 2174

Par pirmo iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās dalībnieku konkurences attiecību ciešumu ..... II - 2174

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2175

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2177

Par otro iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar alternatīvo piegādātāju uzticamību ..... II - 2181

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2181

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2183

Par trešo iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās dalībnieku klientu iespējām mainīt piegādātāju ..... II - 2185

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2185

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2187

Par ceturto iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka pieļautas kļūdas saistībā ar tirgū esošajām jaudām ..... II - 2189

Par piekto iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar apvienošanās rezultātā radušās vienības spēju kavēt konkurentu attīstību ..... II - 2189

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2189

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2190

b) Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija nav ievērojusi Pamatnostādnes saistībā ar attiecīgās apvienošanās koordinēto iedarbību ..... II - 2192

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2192

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2193

c) Par pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja Pamatnostādnes saistībā ar tirgus daļām un koncentrācijas līmeņiem ..... II - 2199

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2199

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2200

3. Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas faktos un kļūdas vērtējumā II - 2203

a) Par pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar pieejamajām jaudām tirgū ..... II - 2203

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2203

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2210

— Par pirmo iebildumu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar jaudām tirgū ..... II - 2210

— Par otro iebildumu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar izejmateriālu pieejamību ..... II - 2214

b) Otrā daļa, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar apvienošanās rezultātā radušās vienības klientu vertikālas integrācijas būtību un apjomu ... II - 2219

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2219

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2221

c) Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar izejmateriālu cenu paaugstināšanās nozīmīgo ietekmi ..... II -2223

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2223

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2224

d) Par ceturto daļu, ar kuru tiek apgalvotas kļūdas saistībā ar iepirkšanas pretspēku ..... II - 2226

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2226

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2227

e) Par apgalvoto pamatojuma nepietiekamību ..... II - 2231

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 2232